

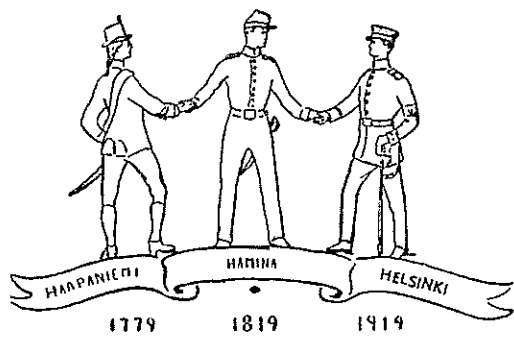

MLADRANTA

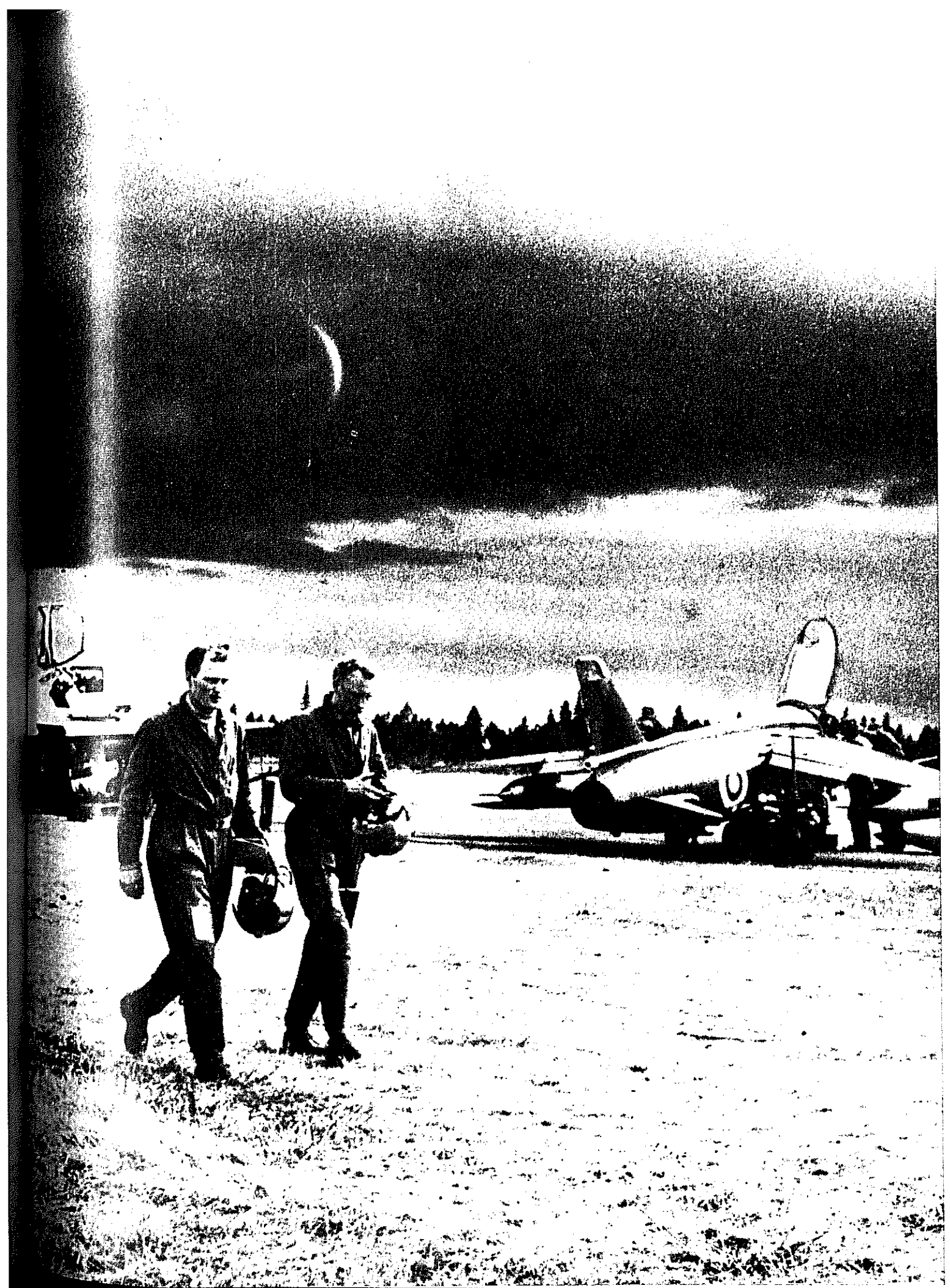
N:o 2/1963

1258

Vyötti miekan vyötärölle Kupeellenoa kylkiraudan

Kadettikunnan toimintasuunnitelma 1963

Toimintavuonna 1963 Kadettikunta jatkaa toimenpiteitä edellisen vuosikokouksen vahvistamien tavoitteiden saavuttamiseksi. Toiminnan päämääränä on edelleen, sääntöjen määrittämässä hengessä, upseerikunnan sisäisen yhteyden lujittaminen ja sen yhteiskunnallisen arvostuksen ja valvetuneisuuden lisääminen.

Tämän saavuttamiseksi

- jatketaan toimenpiteitä käsikirjan "Suomalainen upseeri" aikaansaamiseksi,
- suoritetaan loppuun toimenpiteet, jotta jokainen Kadettikunnan jäsen osallistuisi Suomen Marsalkka Mannerheimin Kadettisäätiön toimintaan ja tulisi siten säätiön tuen piiriin,
- järjestetään kadettipiireissä varuskunnittain opinto- ja esitelmätilaisuuksia, joissa käsitellään puolueettomuutta ja yhteiskuntamme kehittymistä puolustustahtomme eräinä perustekijöinä sekä
- perehdytetään nuorempaa upseeristoa käytännölliseen järjestötoimintaan.

Rukousakti

Kadettikunnan vuosikokouksessa 23. 3. 1963 Teol tri Yrjö Massa

INTROITUS

Kansakunnan hyvinvointi ja menestys riippuvat hyvin suuressa määrin siitä työstä, jota jokainen yksityinen kansalainen suorittaa omalla työsarallaan koko yhteiskunnan hyväksi. Työllä onkin ihmiselämässä aivan keskeinen asema.

Näin ei ole aina ollut. Esim Buddha halveksi työtä, ja antiikin kulttuuri piti ruumiillista työtä vapaalle miehelle sopimattomana.

Kristinusko sen sijaan on kohottanut huomattavasti työn arvoa länsimaaisessa kulttuurissa. Siitä ovat todisteena mm Jeesuksen sanat: "Minun Isäni tekee yhäti työtä ja minä myös teen työtä" (Jo. 5: 17) sekä Jeesuksen opetuslasten toteamus: "Kuka ei tahdo työtä tehdä, ei hänen syömänkään pidä" (2 Tess. 3: 10).

Martti Luther on vuorostaan huomattavalla tavalla syventänyt länsimaista käsitystä työstä. Hän opettaa ihmisiä näkemään työn kutsumuksena. Se merkitsee, että kullakin ihmisellä on perheensä ja ammattinsa parissa oma ja ainutlaatuinen tehtävänsä, jota hänen tulee uskollisesti hoitaa. Kutsumukseen liittyy ei vain työ vaan myös lähimmäinen, so. sekä työnteko että ihmissuhteiden hoito kotona ja työpaikalla. Kunkin ihmisen on tehtävä työnsä tunnollisesti muita kadehtimatta ja jäljittelemättä sekä osaansa tyytyen. Kun ihminen pitää työtä kutsumuksena, hänellä on myös kutsumustietoisuus, joka auttaa häntä aina säilyttämään saman asenteen työhön, vaikka työn kohde ja lähimmäiset vaihtuisivatkin. Vaikka ihmisillä on erilainen kutsumus, se ei Lutherin mukaan oikeuta ketään pitämään itseään toista parempana, sillä kaikilla on Jumalan suunnitelmassa sama ihmisarvo.

Kadettikuntaan kuuluvat upseerit ovat yleensä nähneet työnsä aina kutsumuksena. Heillä on ollut ja on edelleen syvä kutsumustietoisuus. Tähän tähtää kadettikasvatus ja kadettiupseerikasvatus sekä se aatteellinen kasvatus, jota itse Kadettikunta suorittaa.

Haapaniemen kadettikoulun johtaja, pappi ja upseeri Samuel Möller rakensi kadettikasvatuksen isien uskon perustalle. Säilyköön meillä tämän päivän kadettiupseereilla sama perusta. Siihen perustaan liittyy saumattomasti myös työ kutsumuksena. Sille perustalle on meidän hyvä luoda myös korkeatasoinen työn etiikka, pedagogiikka ja psykologia.

Saakoon usko Jumalaan syventää meidän jokaisen käsitystä työstä kutsumuksena. Saakoon syvä kutsumustietoisuus tunkea läpi Kadettikunnan, puolustuslaitoksen ja koko kansamme. Se koituu meille kaikille yhdistäväksi voimaksi ja siunaukseksi. Se on myös Jumalan mielen mukaista.

Nouskaamme näissä ajatuksissa kuuntelemaan seuraavia Pyhän kirjan sanoja:

VERBUM AETERNUM DEI

"Sentähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän väivännökönne ei ole turha Herrassa". 1 Kor. 15: 58 "Ja tulkoon osaksenne Herran, meidän Jumalamme laupeus. Suo menestystä meille kättemme työn, suo menestystä meille kättemme työn." Ps. 90: 17.

ORATIO

Hiljennymme rukoukseen:

Pyhä Jumala, kiitos Sinulle, että olet antanut tälle maalle ja kansalle itsenäisyyden ja vapauden sekä pitänyt sitä yllä. Kiitos Sinulle, että Sinun evankeliumisi saa tässä maassa vielä vapaasti kaikua ja että Sinä yhä teet työtä tämän kansan keskuudessa.

Kirkasta meille Sinun uskosi, toivosi ja rakkautesi. Anna meidän nähdä niiden valossa työmme kutsumuksena. Auta meitä tässä kutsumustietoisuudessa tekemään työtä — niin kauan kuin päivä on — Jumalan kunniaksi ja kansamme parhaaksi.

Siunaa yhteinen kokoontumisemme, niin että ne päätökset, joita täällä tehdään, koituvat Sinun hengessäsi sen työn rakennukseksi, jota Kadettikunta tekee.

Ole meidän kaikkien kanssa. Amen.

VERBA FINALIA

"Sun kätes voima ja sydämes
Maas hyväks käytä ja veljies.
Joka'ainut hyödytön hetkistäs
On hukkaan tuhlattu leiviskäs.

Sä kutsumustasi muista vaan,
Kun joudut siitä sä vastaamaan.
On vielä päivä, sua kutsuu työ.
Et tiedä milloinka saapuu yö.

Ah Herra, lyhyt on aikani,
Tee kalliiks mulle sun armosi,
Niin että päivänä tuomion
Sun luokses pääsisin ilohon."

Huhtala, Vilho Olavi

KENRAALILUUTNANTTI

*Kutsuttu Kadettikunnan
kunniajäseneksi*

23. 3. 1963

Everstiluutnantti Martti Santavuori

ERÄÄSTÄ VÄNRIKISTÄ

"Kylkirauta" on suonut minulle sen kunnian, että on pyytänyt muistelmää Olavi Huhtalasta vänrikkinä. Olen tästä pyynnöstä vanhahtavaa sanontaa käyttääkseni imarreltu. Kuinka ei everstiluutnantista olisi hauskaa saada julkisesti arvostella kenraaliluutnanttia.

Minkälaisena näen tupa-, rykmentti- ja boksi-kaverini Olavi Huhtalan, vänrikki Huhtalan, nyt 1960-luvun perspektiivissä?

Ellei sanalla olisi hiukan ikävä sivumaku, sanoisin: mallivänrikkinä. Mutta sana on paikallaan ilman tuota sivumakua, sillä vänrikki Huhtala oli samalla kertaa hilpeä veikko ja tunnollinen upseeri, ehdottomasti raitis vailla pedanttisuuden häivää, asioihin pureutuva ilman jälkeäkään streberistä, kriittinen samalla kertaa realistisesti ja tahdikkaasti. En muista tavanneeni toista upseeria, joka olisi nähnyt toveriensa, esimiestensä ja alaisensa heikot puolet yhtä selvästi ja silti suhtautunut heihin ihmisinä yhtä kunnioittavasti.

On vain sattuma, ettemme ole luokkatoverit, Porihan oli sekä Ulvilan että Merikarvian poikien läheisin koulukaupunki. Mutta olemme ainakin kaimat, jos se asiaa auttaa. Kouluaikana emme siis

tavanneet. Ensimmäisen kerran kohtasimme Arkadian kadettikoulussa, tuvassa N:o 2, hiukan ounastelevina simppuina. Koimme tupakavereina nuoremman kadetin tavanomaiset kohtalot. Muistaakseni Olavi Huhtalan paras ystävä oli Arvi Kristola, ja Kristola oli ihannetoveri. Mikä vahinko, että hän kuoli vain pari vuotta upseerina palveltuaan.

Siihen aikaan oli tapana, että kadetit saivat tonttiviikoiksi kyhätä itselleen rauhalliset lukuopet koulun moniin sokkeloihin ja käytävämukkiin. Niissä oli hauska "syventyä" sotatieteen salaisuuksiin. Niiltä lukunurkka-ajoilta muistan Huhtalan jo hyvin. Vanhempi kurssi oli lähtenyt, Pääskylähti ei ollut vielä näköpiirissä, kevät oli tullut, oltiin nuoria ja suruttomia. Lukuympäristömme oli riemastuttava, ja kyllä me luimmekin, mutta sen ohessa käytiin toisiaan tervehtimässä, tehtiin ryhmätyötä ja — ennen kaikkea — silloin oikeastaan vasta kunnolla tutustuttiin toisiimme vailla vanhemman kurssin painetta. Vaihdettiin mielipiteitä ja arvosteltiin sumeilematta koulun ja koko sotalaitoksen johtoa suuren asiantuntemuksemme varassa. Silloin ensi kerran kiintyi huomioni Olavi Huhtalan todellisuudentajuiseen ajatteluun. Hänen mielestään upseeriura ei ollut jän-

nittävä seikkailu, vaan harkiten ja määrätietoisesti valittu elämäntehtävä.

Ehkä tässä juuri tullaan ominaisuuteen, joka on Olavi Huhtalalle luonteenomainen: hän ei ole koskaan tehnyt karriääriä itselleen, vaan toiminut upseerin aseman, upseerinviran, sotilaana oleminen puolestapuhujana. Hän joutui jo varhain mukaan niihin pyrintöihin, jotka tarkoittivat upseerin sosiaalisen aseman parantamista. Siinä on vaadittu kypsää ajattelua ja määrätietoista tavoitteen asettamista, sitkeyttä tavoitteeseen pyrittäessä.

No niin, vänrikistä ei saisi kirjoittaa näin vakavasti, Olavi Huhtala tunsi yhtä hyvin kuin joku muukin vanhan hilpeän Viipurin. Hän tunsi muiden tapaan Pyöreän Tornin, Lehtovaaran ja Espilän, mutta ero on siinä, että hän tunsi myös niiden arvon suhteellisuuden. Niin hauska kaveri ja iloinen mukanaeläjä kuin Huhtala jo silloinkin oli, hän säilytti aina tuntuman työhön ja ammatin vakavuuteen. Hän uurasti ahkerasti myös urheilun parissa sekä aktiivisesti että tuomaritehtävissä. Hänellä olisi monta kertaa ollut aihetta huomauttaa tovereilleen, että vapaa-ajat voisi viettää hyödyllisemminkin. Hän ei huomauttanut; hän ymmärsi muita, mutta kulki omaa linjaansa. Uskon että hän usein tunsi syvää huolta upseeritoveriensä vuoksi, antoi neuvon, jos neuvoa pyydettiin, auttoi auliisti, mutta ei tyrkyttänyt viisaita opetuksia. Kaikkein pintapuolisimminkaan työhönsä suhtautuva upseeri ei nähnyt Huhtalan asenteessa mitään viisastelemisen aihetta.

Kadettikoulun päättymisvaiheessa — vielä kouluun palatakseni — oli jännittäväntä tietysti vakanssin valinta. Me kaksi saimme vakanssin Raskaasta Tykistörykmentistä. Tulimme toisena kadettikesänä Perkjärvelle ja koulun päätyttyä pattereihin, joiden kasarmit sijaitsivat vastakkaisilla puolilla pihaa. Vuokrasimme yhteisen asunnon perheestä, jossa isäntänä oli erään KTR 2:n esipuseerin veli. Seinämme takana toisessa huoneistossa oli veljeni, pastorin, työhuone. Elettiiin raila-

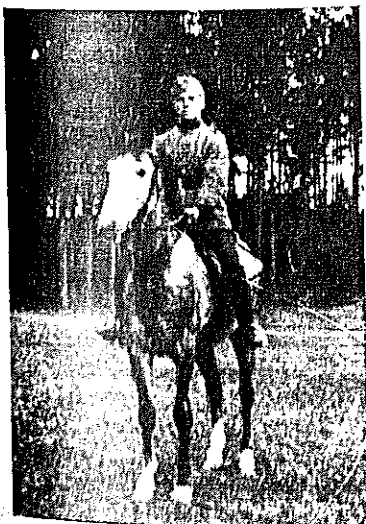
Ystävykset Kristola ja Huhtala erään marssitauon aikana Pääskylahdessa.

kasta vänrikkikautta. Se että kummatkin naapurimme suhtautuivat meihin luottavasti, oli varmasti Olavi Huhtalan ansiota. Huhtala, joka oli palvellut asevelvollisuutensa Uudenmaan rakuunoissa, tuli patterissaan samoinkuin minä, entinen jalkamies, ratsurijaoksen johtajaksi. Uskon että suhtauduimme työhömmä vakaasti ja olimme hyviä tovereita. Ja tutustuimme Viipuriin vänrikiperspektiivistä.

Lyhyesti sanottuna: vänrikki Huhtala oli järkevä, käytännöllinen, ahkera, henkilökohtaisissa tarpeissaan vaatimaton, mutta kaiken tuon ohella ja hyvin kuvaan sopeutuen rehti toveri, iloinen ja myönteinen nuori mies. Hän ratsasti, heitti kerran komean kuperkeikan puoliverisellä "Mohikaanillaan", joka ei ollut kenen hyvänsä ratsastetussa, tanssi ja urheili, vietti tervettä elämää, ymmärsi hyvin pitkälle menevästi huumoria, mutta ei minkäänlaista halpamaisuutta — sanokaa sitten, eikö hän ollut mallivänrikki.

Vuosien vierittyä ymmärtää entistä paremmin, kuinka kiitollinen saa olla hänelle toveruudesta ja esimerkistä.

Pesäpalloa Pääskylahdessa. Syöttäjänä Kristola, lyömässä Huhtala.

Huhtala ratsain: rakuunarykmentin koulutus näkyy tyylikkäässä istunnassa.

Lakit tri Tauno Suontausta:

SUOMEN PUOLUEETTOMUUS

On sanottu, että Suomen kansan ajattelutapaan kuuluu vahvana pohjavireenä halu elää rauhassa ja pysytellä muiden maiden välisten selkkausten ulkopuolella. Myös on lausuttu, että Suomella kuten millä hyvänsä muulla maalla koosta, valtiollisesta asemasta tai sijainnista riippumatta on oikeus elää omaa elämäänsä ja kehittää olojaan häiriintymättömässä rauhassa. Näin sanottaessa on kysymys, kun käytetään kansainvälisten suhteiden teknillistä termiä, Suomen puolueettomuus- asemasta.

Virallisessa ulkopoliitikassamme on jatkuvasti saanut ilmauksen ajatus, että Suomi on puolueeton valtio, joka haluaa pysytellä erillään suurvaltojen välisistä eturistiriidoista. Jo 1930-luvulla virallinen ulkopoliitikamme pyrki turvaamaan Suomen tasavallan puolueettomuuden nojautumalla muiden, niin ikään puolueettomuutta harrastavien pohjoismaisten valtioiden tukeen. Suomi oli jo vuonna 1933 liittynyt Skandinavian ja Benelux-maiden ryhmittymään. Vuonna 1935 eduskunta hyväksyi Suomen ulkopoliitikan perustaksi ns pohjoismaisen suuntauksen, ja tässä yhteydessä selitti ulkoministeri hallituksen nimissä, että Suomen edut vaativat ennen kaikkea valtakunnan puolueettomuuden säilyttämistä. Vuonna 1938 Pohjoismaat laativat yhteiset puolueettomuussäännöt, joiden poliittinen merkitys oli siinä, että niiden piti Suomen silloisen ulkoministerin lausuman mukaan olla "näkyvänä todisteena neljän Pohjoismaan määrätietoisesta pyrkimyksestä säilyä puolueettomina". Toisen maailmansodan aikana Suomi kiirehti antamaan puolueettomuusjulistuksensa. Sodan jälkeen on valtioelintemme virallisissa lausunnoissa yhä useammin ja johdonmukaisemmin korostettu Suomen ulkopoliitikan periaatteena puolueettomuutta, joka sanoutuu irti muitten eturistiriidoista ja pyrkii saattamaan Suomen ulkopoliittisten spekulatioiden ulkopuolelle. Valtioelämän tutkijat ovat sanoneet, että kussakin elinvoimaisessa yhteiskunnassa lopulta löydetään toimintaperiaate, joka sitten vallitsee kaikkea muuta. Tämä pitää epäilemättä paikkansa Suomen puolueettomuuspyrkimyksen suhteen. Suomi haluaa lujasti pysyä sodan ulkopuolella ja

se pyrkii tähän jo rauhan aikana puolueettomuuspolitiikallaan. Olisi läpikotaisin väärin väittää yleisen kansalaismielipiteemme olevan jakaantuneena kahtia ulkopoliittisissa merkeissä.

Myös ulkovaltojen taholta on Suomen ulkopoliitiikan peruspyrkimys nyttemmin katsottava eri tahoilla nimenomaisesti ja varauksettomasti hyväksytyksi ja tunnustetuksi. Erittäin merkitykselliseksi tässä suhteessa tuli Neuvostoliiton kanssa v 1948 tehty ystävyyssovitimus. Tätä sopimusta koskevat neuvottelut herättivät ensi alkuun ulko- mailla epäilyjä Suomen ulkopoliittisen aseman vastaisesta kehityksestä, mutta lopputuloksena oli, että sopimuksessa sai ensi kerran yleisessä muodossa vahvistuksen itsenäisen Suomen puolueettomuuspolitiikan peruslinja, kun sopimuksen johdannossa tunnustettiin Suomen pyrkimys pysyä suurvaltojen välisten eturistiriitojen ulkopuolella, mikä, niin kuin presidentti Paasikivi lausui, vastasi koko kansamme yksimielistä toivomusta. Sopimuksessa vahvistetaan lisäksi vuoden 1947 rauhansopimukseen sisältyvä kohta, jossa sopimuspuolet sitoutuvat olemaan tekemättä mitään liittoja ja osallistumatta liittoutumiin, jotka ovat suunnatut toista sopimuspuolta vastaan. Tätäkin ystävyyssovitimuksen kohtaa voidaan pitää eräänlaisena, joskin rajoitettuna Suomen puolueettomuus- aseman kansainvälisesti tunnustettuna ilmauksena. Kun muuallakin on näin juurtumassa vakaumus siitä, että Suomi on suurvaltaliittoutumien ulkopuolella, tätä voidaan pitää Suomen viime vuosien ulkopoliitikassa näkyvänä ja arvokkaana saavutuksena. On kuitenkin todettava, että vielä senkin jälkeen, kun Neuvostoliitto luopui Suomen puolueettomuus- aseman kannalta arka- luontoisesta Porkkalan sotilastukikohdasta, on ulko- mailla aivan viime aikoihin saakka esitetty myös sellaisia lausuntoja, jotka joko osoittavat Suomen ulkopoliittisen aseman tuntemattomuutta tai joissa väheksytään vuoden 1948 ystävyyssovitimuksella olennaisten puolueettomuuspoliittisten elementtien merkitystä. Oikean tietouden levittäminen Suomen kansainvälisestä asemasta ja puolueettomuus- asenteestamme on siis tärkeää.

Toisen maailmansodan jälkeisessä yleisessä kansainvälisessä kehityksessä voidaan todeta olleen sekä myönteisiä että kielteisiä aineksia puolueettomuuspolitiikan harjoittamismahdollisuuksien kannalta. Kysymys siitä, onko puolueettomuus valtion poliittisena maksimina vielä reaalisesti perusteltavissa, on kansainvälisen politiikan uusissa olosuhteissa toisen maailmansodan jälkeen tullut monesti ajankohtaiseksi eräissä yleisluontoisissa yhteyksissä.

Voidaan ensinnäkin kysyä, onko puolueettomuus- asenne ylipäänsä sopusoinnussa sen kansainvälisen solidaarisuuden kanssa, jota Yhdistyneet Kansakunnat-järjestöön ankkuroitu kollektiivisen turvallisuuden ajatus edellyttää. Kansainvälisen organisoitumisen kehitys näyttää peruuttamattomasti tulleen siihen vaiheeseen, että

maailmanjärjestykseen rakentuva kollektiivisen turvallisuuden järjestelmä on välttämättömyys. Välttämättä toisen maailmansodan jälkeen suhtauduttiin muualla maailmassa liittoutuneiden piirissä yleisesti torjuvasti jopa vihamielisesti puolueettomuusajatukseseen. Kehitys on kuitenkin sen jälkeen kulkenut yhä voimistuen siihen suuntaan, että joittenkin valtioiden puolueettomuuspoliittista asennetta ei ole vain siedetty vaan se on myös periaatteessa tunnustettu ja hyväksytty. Korean selkkauksen aikana Ruotsi ja Intia kutsuttiin nimenomaan puolueettomina valtioina valvontatehtäviin, mikä voitiin tulkita epäsuoraksi puolueettomuuden mahdollisuuden tunnustamiseksi. Pysyvästi puolueeton Itävalta hyväksyttiin varauksitta v 1955 YK:n jäseneksi, eikä siinä yhteydessä syntynyt mitään keskustelua siitä, että valtion puolueettomuuspolitiikka ja maailman rauhanjärjestyksen jäsenyys olisivat keskenään väistämättömässä ristiriidassa. Yhtenä puolueettomuusajatuksen hyväksymisen ilmauksena voidaan pitää niin ikään sitä, että Neuvostoliitto v 1955 teki virallisen ilmoituksen noudattavansa Haagin rauhankonferenssien sopimuksia, mm yleissopimusta puolueettomien valtioiden oikeuksista ja velvollisuuksista. Aivan viime vuosina on syntynyt varsinkin Afrikassa kokonainen ryhmä uusia valtioita, joiden ulkopoliittisena linjana on puolueettomuus eli liittoutumattomuus. Nämä suurvaltiittoutumiin kuulumattomat valtiot muodostavat ns kolmannen ryhmän, jonka peruspyrkimyksenä on YK:n päämäärien mukaisesti ylläpitää rauhan tilaa alueillaan. On myös merkille pantavaa, että suurvallat yhdessä muiden valtioiden kanssa hyväksyivät v 1960 periaatteen puolueettoman vyöhykkeen perustamisesta Antarktukseen sopimuksella, jonka mukaan Etelänapamannerta voidaan käyttää vain rauhanomaisiin tarkoituksiin. Tämä kaikki osoittaa, että valtioiden katsotaan voivan edistää kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden asiaa myös puolueettomuusasenteella.

Kysymys puolueettomuuden merkityksestä poliittisena maksimiina on tullut korostetusti esille myös asetekniikan viimeaikaisen mullistavan kehityksen johdosta. Kieltämättä puolueettomuuspolitiikka onkin ydinvoiman aikakauden kynnyksellä joutunut uusien kysymysten ja tehtävien eteen. Sodanaikainen puolueettomuus edellyttää, että puolueeton valtio pystyy tehokkaasti ehkäisemään puolueettoman alueensa loukkaukset. Varsinkin puolueettoman ilma-alueen loukkaamattomuuden ylläpitäminen voi joskus osoittautua vaikeaksi, ellei ylivoimaiseksi. Mutta jos kerran sodankävijät voivat vedota siihen, että kaikkia tahattomia erehdyksiä ei voida niiden taholta välttää, niin myöskään puolueettomalta valtiolta ei voida vaatia, että se pystyisi torjumaan jokaisen satunnaisenkin puolueettomuutensa loukkauksen. Perinteellisten puolueettomuussääntöjen mukaan on puolueeton valtio kuitenkin joka tapauksessa ja muuttuneissakin olosuhteissa velvollinen tor-

jumaan alueellaan kykynsä mukaan puolueettomuuden loukkaukset. Tästä seuraa väistämättä, että puolueettoman maan, jos se todella haluaa käydä puolueettomasta, on jo rauhan aikana omistettava tarpeellista huomiota maanpuolustukselle. Sveitsin pysyvä puolueettomuus, joka on ollut tulos yhtä paljon kansainvälisestä sopimuksesta kuin maan jatkuvasti harjoittamasta aktiivisesta valmiuspolitiikasta, on osoituksena siitä, että tehokkaan puolueettomuuden ylläpitämiseen liittyy erottamattomasti kunnollinen maanpuolustus.

Valtioiden väliset jännitystilat ja erimielisyydet ovat nykymaailmassa luonteeltaan muuttuneet. On auttamattoman vanhanaikaista otaksua, että eturistiriitojen ratkaisemiseen ensi sijassa pyritäisiin alueellisiin valtauksiin. Tärkeintä suurvaltapolitiikassa on nykyään vaikutusvallan varmistaminen ja riippuvaisuussuhteiden luominen. Tämä kansainvälisen valtapolitiikan luonteen muuttuminen asettaa uusia probleemoja valtioille, jotka haluavat pysyä puolueettomina. Puolueettomalta valtiolta odotetaan kylläkin edelleenkin ensi sijassa, että se on halukas ja myös kykenevä viime kädessä sotilaallisinkin toimenpitein ylläpitämään puolueettoman alueen loukkaamattomuutta. Mutta samalla on tullut entistä tärkeämmäksi, että valtio säilyttää sisäisen henkisen ja poliittisen riippumattomuutensa, koska vain täysin riippumaton valtio voi ylläpitää todellista puolueettomuutta, joka on jotakin muuta kuin spekulatiivista suhdanepoliittikkaa. Näin päädytään siihen, että henkinen maanpuolustus on erityisesti nykyaikana edellytyksenä tehokkaan puolueettomuuspolitiikan ylläpitämiseen. Edesmennyt ulkoministeri Ralf Törngren ilmaisi erinomaisen sattuvasti saman asian lausumalla, että puolueettomuus ei merkitse puolueettomuutta niiden perusarvojen suhteen, joihin elämäntähtämyksemme perustuu.

Demokraattisessa maassa, jossa vallitsee sananvapaus, liittyy selväpiirteisen puolueettomuusasenteen ylläpitämiseen tiettyjä probleemoja. Puolueettomuuden, jotta sillä olisi jotakin arvoa pyrittäessä luomaan edellytyksiä sodan ulkopuolelle jäämiseen, täytyy olla luotettavaa eikä siitä saa olla epäilyksiä. Sananvapauden ja lehdistövapauden vallitessa, varsinkin jos sisäpoliittisissa välienselvittelyissä kosketellaan ulkopoliittisia kysymyksiä, voi ulkopuolinen joskus saada hämääntävän kuvan maan yleisen kansalaismielipiteen suhtautumisesta ulkopoliittisiin peruskysymyksiin. Puolueettomassa Sveitsissä on tämän vuoksi vanhastaan korostettu sitä sääntöä, että ulkopoliittisten kysymysten suhteen on johdonmukaisesti noudatettava asiallisuutta ja siivollisuutta pitämällä silmällä maan ulkopoliittikan tarpeita. Kysymys on lyhyesti sanottuna valtiollisesta kypsyydestä ja poliittisesta kulttuurista. Puolueettomuus ei tosin ole mikään itsetarkoitus vaan ainoastaan keino valtion riippumattomuuden ja sen kautta niiden kansalaisvapauksien turvaamiseksi, joita

demokraattisen maan itsenäisyydellä on tarkoitus suojata, mutta toisaalta se tapa, jolla kansalaisvapauksia käytetään, osoittaa maan poliittisen kulttuurin tasoa. Selväpiirteisen puolueettomuus- asenteen ylläpitämisen kannalta asian tekee tietysti vaikeammaksi mutta samalla muualla helpommin ymmärrettäväksi se vanha totuus, että ulkopoliittista tajua ja vaistoa voidaan jossakin määrin oppimalla lisätä ja kehittää, mutta joiltakin se auttamattomasti puuttuu. Myös puolueettomuuspolitiikkaan sovellettuna pitää paikkansa kreikkalaisen historiankirjoittajan Thukydideseen meille välittämä lause: pelkään enemmän omia erehdyksiämme kuin vihollisen suunnitelmia.

Nykyajalle ominainen kansainvälinen taloudellinen yhteistoiminta maailmantalouden ollessa ha- keutumassa uusiin muotoihin ja menettelytapoihin on asettanut johdonmukaisesti harjoitetun puolueettomuuspolitiikan eräiden uusien kysymysten eteen. Sodanaikaista puolueettomuutta koskevat säännöt eivät tosin ulotu talouselämän alalle muuta kuin rajoitetusti, mikäli on kysymys aseiden ja sotatarvikkeiden viennistä ja kauttakuljetuksesta, jolloin on noudatettava tasapuolisuutta. Mutta jo tästä johtuu, että rauhanaikaisessa puolueettomuuspolitiikassa on vältettävä kaikkia sitoumuksia, jotka ovat ristiriidassa sodanaikaisten puolueettomuusvelvoitusten kanssa. Talouselämää ja erityisesti ulkomaankaupan suuntautumiseen liittyy muitakin puolueettomuuspoliittisia näkökohtia. Kun todellisen puolueettomuuden edellytyksenä on maan kaikinpuolinen riippumattomuus, seuraa tästä, että on vältettävä sellaista tosiasiallista taloudellista riippuvaisuutta kansainvälisissä suhteissa, joka tekisi puolueettomuus- asenteen noudattamisen epävarmaksi. Tämän- ta-

paiset puolueettomuuspoliittiset näkökohdat ovat olleet yhtenä syynä siihen, että monet valtiot eivät ole olleet valmiita ilman varauksia liittymään sellaisiin kansainvälisiin talousjärjestelmiin, joilla on ylikansallisia piirteitä. Sellaiselle maalle kuin Suomi, jonka kansantulo huomattavalla osaltaan kertyy ulkomaankaupasta, on puolueettomuuspoliittisten ja taloudellisten näkökohtien yhteensovittamisella erinomaisen tärkeä merkitys.

Objektiivisen, kaikissa olosuhteissa noudatettavaksi pysyväksi asenteeksi muodostuneen puolueettomuuspolitiikan harjoittaminen on varsinkin pienelle valtiolle nykyisessä kriisien maailmassa luonnollinen keino itsenäisyytensä ja turvallisuutensa ylläpitämiseen, koska siten voidaan jo rauhan aikana luoda edellytyksiä sodasta erillään pysymiseen. Puolueettomuus ei merkitse oportunnismia eikä jättäytymistä kansainvälisestä yhteistoiminnasta eristäytyneeseen, passiiviseen toimet- tomuuteen, vaan se on nykyaikaisen vapaan demokratian avoimen ja vilpittömän, tasapainoisen ja rauhanomaisen ulkopoliitiikan luonnollinen perusta. Vaikka puolueettomuuspolitiikkaan luon- taisesti kuuluu määrätty pidättyväisyys juuri sen vuoksi, että pyritään pysymään erossa suurvaltojen välisistä eturistiriidoista, on puolueeton valtio itsenäinen siinä kuin muutkin ja usein toisessa asemassa kuin valtio, joka on laajapohjaisen sotilasliiton kahlehtima. Puolueettomuuspolitiikan monitahoisia pulmia on omiaan yksinkertaista- maan sen seikan mielessä pitäminen, että siinä on pohjimmaltaan kysymys maan turvallisuuden yllä- pitämisestä. Maan itsenäisyys ja kaikinpuolinen riippumattomuus on puolueettomuuspolitiikan päämäärä, mutta myös puolueettomuuspolitiikan keino.

PRIOR

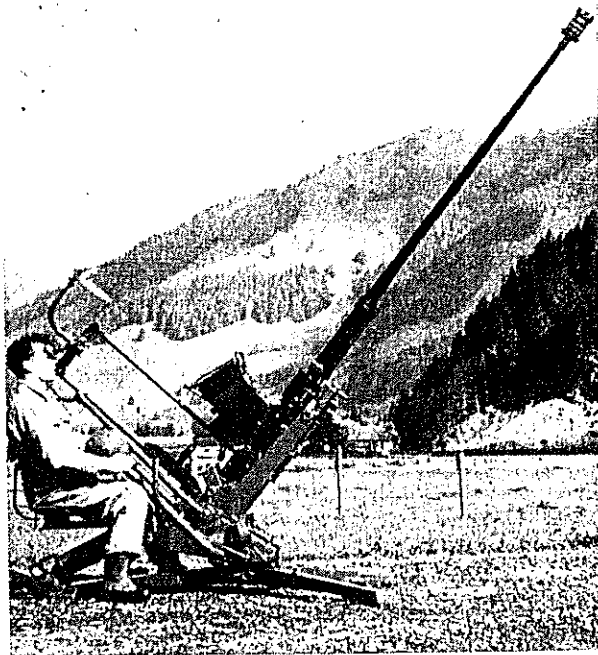
PUKINE — JA SILLÄ SIISTI

SUOMEN

HYPOTEEKKIYHDISTYS

KADETTIKUNNAN HALLITUS TOIVOTTAI KAIKILLE
KADETTIKUNNAN JÄSENILLE HYVÄÄ KESÄÄ

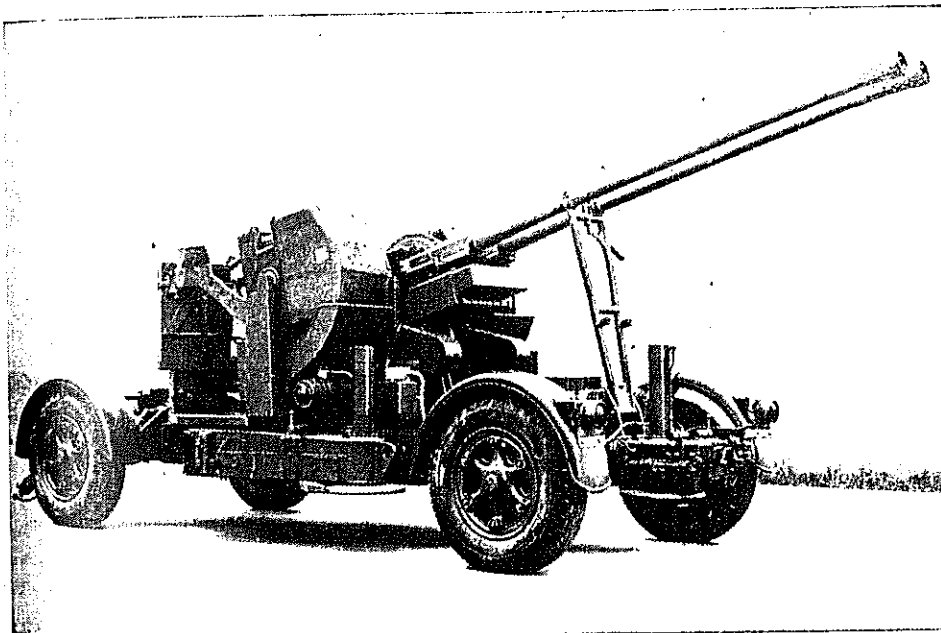
ASEEN- RAKENNUKSEN LAATUMERKKI

20 MM IT KANUUNA, MALLI 6 ILa/5TG

MATALATORJUNTA-ASE, 20 MM IT-KANUUNA 6 ILa/5TG

Tätä asetta käytetään monissa maissa sekä lipas-eittä vyösyöttöisenä tehokkaana matalatorjuntakalustona. Se on tehokas puolustusase kenttälavettisena, kuorma-autoihin, panssari-ajoneuvoihin, aluksiin ja rautatievaunuihin asennettuna. Jalkaväen käytössä 20 mm Oerlikon on helppo purkaa kannettaviin osiin ja siirtää vaikeimmassakin maastossa. Varsinaisten it-tehtävien lisäksi se sopii maa- ja merimaalien suorasuuntausammuntoihin. Toimitetaan 1-, 2- ja 4-putkisena.

TUTKAOHJATTU KAKSOISILMATORJUNTAKANUUNA, MALLI, 2 ZLa/353

Monien maiden puolustuslaitokset ovat valinneet tämän automaattiasen, koska se perusteellisissa kokeissa on osoittautunut erittäin tehokkaaksi sekä teknillisesti että taktillisesti.

TEKNILLISIÄ TIETOJA

Malli 6 ILa/5TG

Kaliiperi 20 mm
Lähtönopeus 1100—1200 m/sek
Tulinopeus 1000 l/min
Koro —5+85°
Sivukulma 360°
Tuliasemapaino 355 kg

Malli 2 ZLa/353

Kaliiperi 35 mm
Lähtönopeus 1175 m/sek
Tulinopeus yht 1100 l/min
Koro —5+92°
Sivukulma 360°
Tuliasemapaino 5850 kg

Valmistaja:

Werkzeugmaschinen-
fabrik Oerlikon
Bühre & Co

Edustaja:

VEHO
AB

HELSINKI - AUTOTALO - PUH. 10 078

TOTAALISESTA MAANPUOLUSTUKSESTAMME

Nykyajan tapahtumia seuraavan kansalaisen käsitevarastoon sisältyy myös käsite totaalinen maanpuolustus. Käsitettä käytetään melko yleisesti, ja totaalisen maanpuolustuksen katsotaan kuuluvan merkittävänä osana yhteiskuntamme kaikinpuolista rakenteellista lujutusta lisääviin tekijöihin. Totaalinen maanpuolustushan on itse asiassa nykyaikaan sovitettu maanpuolustuksen kokonaiskentän laajuutta kuvaava käsite. Tässä yhteydessä lienee aihetta pääpiirtein valottaa maanpuolustuksemme kehittymistä totaalisesti maanpuolustukseksi siitkin huolimatta, vaikka tuo kehityksen kaari lienee varsin yleisesti tunnettu. Tässä tarkastelussa joudutaan kajoamaan kysymyksiin, jotka ovat meille suomalaisille alkuvaiheiltaan kipeitä, mutta ehkäpä juuri sen vuoksi varsin opettavaisia.

Itsenäisen Suomen maanpuolustus sai alkuvaihteensa itsenäistymisen sinetöintiin päättäneestä vapaussodasta, johon kytkeytyivät kansalais- ja luokkasodan repivät tapahtumat. Tämä lähtökohta ei voinut olla vaikuttamatta haitallisesti maanpuolustuksemme muotoutumiseen. Maanpuolustus oli kuin vedenjakaja. Saavutetun itsenäisyyden säilyttämiseen tähtäävästä päämäärästään huolimatta maanpuolustus ei kyennyt yhdistämään, vaan kansa jakaantui sodan seurausten pirstomana kahteen leiriin. Tällaisen olotilan valitessa ei ole ihmeteltävää, jos 1920- ja osin 1930-luvun etsikkoaika näyttikin vääjäämättömästi kuuluvan umpeen ilman, että kansa ja sen valitsevat johtajat kokonaisuutena olisivat käsittäneet itsenäisyyden olevan meidän pienelle kansallemme olemassaolon kysymys ja maanpuolustuksen kuuluvan olemassaolon säilyttämisen perusedellytyksiin. Mutta 30-luvun lopulla itsenäisyyttämme uhkaavat vaarat yhdistivät kansamme yhdennältoista hetkellä. Maanpuolustustamme ilmentämään kehittyi vertaansa hakeva maanpuolustustahto. Tuossa vaiheessa tajuttiin itsenäisyyden joutuneen kokeeseen, jossa ei ollut epäilystäkään siitä, etteikö kyseessä olisi ollut itsenäisyyden ohella myös olemassaolo. Tahto synnytti puutteellisista välineistä huolimatta ulkopuolisiakin hämmästyttävän

maanpuolustuskyvyn, ja niin muodostui Talvisodan ihme todellisuudeksi.

On sanottu, että meillä oli Talvisodan perintönä niin runsaasti mielialaylijäämää, että me kykenimme selviytymään Jatkosodasta. Maanpuolustustahtomme ja -kykymme joutuivat kovalle koetukselle. Ne rakoilivatkin, mutta kesä -44 Karjalan kannaksella sekä syksy -44 ja talvi -45 Lappissa osoittivat, että maanpuolustuksemme piti. Tässä yhteydessä on syytä korostaa, että edellä mainituissa vaiheissa ei ollut kysymys yksinomaan sotilaallisista saavutuksista ja sotilaiden kestävästä, vaan koko valtakuntamme perustaa ja kansamme lujutusta koettelevasta voimainponnistuksesta, jotta säilyttäisiin tärkein — kansallinen itsemääräämisoikeus. Itsenäisyys oli kyetty säilyttämään, mutta siitä oli maksettu korkea hinta, joka kuitenkin oli joutua onohduksiin sotaa seuranneiden hajottavien ristiriitaisuuksien vuoksi. Ei ole ihmeteltävää, että maanpuolustus kokonaisuudessaan näytti noissa oloissa jäävän toisarvoiseksi kysymykseksi. Voitaisiinkin ehkä sanoa, että me olimme yhdellä kertaa saaneet maanpuolustusta turruttavan annoksen, josta emme olleet tuolloin vielä toipuneet.

Mutta epäjärjestyksestä palattiin aikanaan säännöllisiin oloihin, joissa kiinnitettiin erityistä huomiota elintason kohottamiseen ja sosiaalisen turvan kaikinpuoliseen kehittämiseen. Meidän sotiemme jälkeisestä ajasta voitaisiinkin sanoa, että se on ollut eräänlainen sosiaalisen kasvun kausi, joka monin tavoin on lisännyt kansalaisten turvallisuudentunnetta ja siten välillisesti lujittanut myös maanpuolustuksemme perustaa.

Sodan seurauksena tietyllä tavalla uudelleen muotoutuneen asemamme asettamiin poliittisiin perusvaatimuksiin mukautuminen tapahtui melko hitaasti. Hapuiltiin ja haparoitiin etsittäessä olemassaoloamme turvaavaa peruslinjaa. Meidän kokemuksemme ja perinteemme olivat eräänlaisina jarruttavina vaikuttimina, kun pyrittiin kehittämään perusta uudelle asennoitumiselle. Näissä oloissa syntyi puolueettomuusajattelun ja sen kehittämiseksi ja lujittamiseksi puolueettomuus-

politiikka. Tällöin myös maanpuolustus sai uuden virikkeen puolueettomuusasenteesta ja sen mukana kehittyvästä valtakuntamme puolueettomuusasemasta. Puolueettomuus oli meidän realistinen ratkaisu turvallisuusongelmallemme. Omalta osaltaan oli maanpuolustuksemme lujitettava puolueettomuutemme perustaa. Maanpuolustusta oli kehitettävä mahdollisimman monipuolisesti, että se täyttäisi paikkansa valtakunnan perusoikeuksien yhtenä ylläpitäjänä. Näin me olemme päätyneet vaiheeseen, mistä totaalisen maanpuolustuksemme nykyinen kehittäminen alkoi saada näkyviä ja vaikuttavan konkreettisia ilmenemismuotoja.

Tarkoitus ja päämäärä

Nykyisen käsityksemme mukaan totaalisella maanpuolustuksella tarkoitetaan kaikkia niitä toimenpiteitä, joita suoritetaan rauhan ja sodan aikana valtakuntamme valtiollisen riippumattomuuden ja alueellisen koskemattomuuden turvaamiseksi sekä laillisen yhteiskuntajärjestyksen ja turvallisuuden säilyttämiseksi. Totaalisen maanpuolustuksen päämääränä on kansakunnan olemassaolon, toimeentulon ja elinmahdollisuuksien turvaaminen kaikissa olosuhteissa. Jotta asetettu päämäärä saavutettaisiin, on välttämätöntä suorittaa maanpuolustustoimenpiteitä

- poliittisella,
- hallinnollisella,
- sotilaallisella,
- taloudellisella,
- henkisellä ja
- väestönsuojelun alalla.

Johtamistoiminta

Edellä lueteltujen monitahoisten maanpuolustustoimenpiteiden onnistumisen perusedellytyksiin kuuluu tarkoituksenmukainen johtamistoiminnan järjestely. Tämä ei suinkaan merkitse, kuten joskus kuulee väitettävän, edellä lueteltujen maanpuolustustoimenpiteiden ottamista sotilasjohtoon kriisin uhatessa tai sen aikana. Sotilaat johtavat totaalisen maanpuolustuksen sotilaallista sektoria ja huolehtivat kokonaistoiminnan vaatimasta kiinteästä yhteistoiminnasta muiden viranomaisten kanssa.

Totaalisen maanpuolustuksen ylimmän johdon järjestelyssä meillä on omaksuttu periaate, jossa poliittiset ja sotilaalliset näkökohdat on pyritty yhdistämään mahdollisimman tarkoituksenmukaisesti. Edellä olevan periaatteen mukaisesti katsotaan tasavallan presidentin, valtioneuvoston, puolustusneuvoston ja puolustusvoimain komentajan muodostavan maanpuolustuksemme ylimmän johdon. Johtamistoiminnassa omaksutun työnjaon mukaisesti tasavallan presidentti johtaa valtakunnallisia, pääministeri siviiliviranomaisten ja puolustusvoimain komentaja sotilasviranomaisten

maanpuolustustoimenpiteitä. Tähän johtamisen perusjärjestelyyn rakentuu koko muu totaalisen maanpuolustuksen vaatiman toiminnan järjestely siten, että sama viranomainen, joka johtaa tiettyä toimialaa rauhan aikana, johtaa sitä myös kriisin aikana ja huolehtii kriisijäsen vaatimista suunnittelu- ja valmistelutehtävistä.

Eri maanpuolustustoimenpiteet

Poliittiset maanpuolustustoimenpiteet liittyvät erottamattomasti omaksumamme ja jo kansainvälistäkin tunnustusta saaneeseen puolueettomuusasenteeseemme. Käytännössä tämä merkitsee usein toistettua pyrkimystämme pysyä suurvaltain välisten eturistiriitojen ulkopuolella ja puolueettomuuden säilyttämistä kaikissa tilanteissa. Puolueettomuutta ei saa käsittää passiiviseksi asenteeksi, mukautumiseksi tapahtumien kulkuun sellaisenaan, vaan aktiiviseksi toiminnaksi, joka antaa sisällön meidän kaikille maanpuolustustoimenpiteillemme. Erityisen tärkeää on, että myös poliittisin toimenpitein luodaan edellytykset puolueettomuuden suojaamiseen ja alueemme koskemattomuuden puolustamiseen maalla, ilmassa ja merellä kansallisia voimavarojamme ja nykyajan tekniikan vaatimia välineitä käyttäen.

Hallinnolliset maanpuolustustoimenpiteet muodostavat oman erillisen ryhmänsä vain niiltä osin, mitkä eivät erottamattomasti kuulu jo muihin maanpuolustustoimenpiteisiin. Kaikilla aloilla on suoritettava tiettyjä hallinnollisia toimenpiteitä — valmisteltava lakeja ja asetuksia, kehiteltävä organisaatiota sekä suunniteltava toteuttamistoimenpiteitä —, jotta saavutettaisiin asemamme ja solmimiemme kansainvälisten sopimusten edellyttämä valmius. Maanpuolustuksen koko laajaa toimintakenttää ajatellen on erittäin tärkeää, että meillä olisi valmiina sellainen lainsäädännöllinen perusta, mikä mahdollistaisi aikaa hukkaamatta ja riittävin valtuuksin toteuttaa erilaisia säännöstelyä, taloudellisen ja sotilaallisen valmiuden, tehostetun järjestelyksen ylläpidon sekä henkisen maanpuolustuksen vaatimia toimenpiteitä. Meidän sotatilalakimme antaa edellä mainitut mahdollisuudet, mutta puolueettomuusasemaamme ja nykyajan kriisien nopeaa ja yllättävää kehittymistä ajatellen tämä laki antaa valtuudet vasta tavallaan takakäteen ja seurauksena on monien kansakunnan olemassaolon ja elinmahdollisuudet turvaavien toimenpiteiden toteuttaminen liian myöhään. Monien muiden lainsäädäntöön liittyvien toimenpiteiden ohella on em kysymyksen tutkimusten kohteena.

Hallinnollisten maanpuolustustoimenpiteiden ryhmästä on tarpeen erikseen mainita valtakunnallinen viestitoiminta ja valtakunnallinen lääkintähuolto.

Valtakunnallisessa viestitoiminnassa on erityisesti pyritty kehittämään viestiverkon monipuolisuutta, parantamaan tärkeiden laitteiden suoja-

mista sekä kouluttamaan henkilöstöä siten, että kriisiajan asettamat vaatimukset on otettu huomioon. Koko toiminnan keskitetyin suunnittelu-, valmistelu- ja johtamisjärjestelyin pyritään tyydyttämään valtakunnan hallinnon, sotilaallisten toimenpiteiden, talouselämän, väestönsuojelun, tiedotustoiminnan ja yksityisten kansalaisten viestiyhteyksien tarve tilanteen vaatimassa eri alojen tärkeysjärjestyksessä.

Valtakunnallisen lääkintähuollon järjestelyjen johtavana periaatteena on käytettävissä olevan henkilöstön ja välineistön organisoiminen sillä tavoin, että voidaan tyydyttää puolustusvoimien, väestönsuojelun ja siviilihenkilöiden lääkintähuollolliset tarpeet. Kaikkia näitä tarvitsijoita varten ei voida kehittää erillistä organisaatiota, sillä rajoitetut resurssimme eivät tähän riitä. Lääkinnällinen kapasiteetti järjestetäänkin näin ollen keskitetysti yhden johdon alaisena palvelemaan kriisiajan tarpeita yhteisinä käyttäjinään puolustusvoimat, väestönsuojelu ja siviilihenkilöt.

Erityistä huomiota valtakunnallisen lääkintähuollon järjestelyissä on kiinnitettävä ydintaisteluvälineiden käytöstä aiheutuviin seuraamuksiin. Järjestelyt on kehitettävä sellaisiksi, että kyetään suurten potilasmäärien ensiapu-, käsittely-, kuljetus- ja huoltotoimenpiteisiin sekä säteilyvammojen vaatimaan erikoishoitoon.

Sotilaallisten maanpuolustustoimenpiteiden tärkeimpänä päämääränä on puolueettomuuden suojaaminen ja aluetamme vastaan kohdistuvien hyökkäysten torjuminen. Jotta tämä päämäärä kyettäisiin saavuttamaan, puolustusvoimissa on kiinnitetty erityistä huomiota koulutuksellisen, materiaalsen ja henkisen perustan lujittamiseen ottaen huomioon oman asemamme, puolueettomuuspolitiikan ja nykyaikaisen sodankäynnin asettamat vaatimukset. Koulutuksen ja materiaalihankintojen järjestelyissä pyritään siihen, että

- ilmapuolustustamme kohentamalla kykenemme tehokkaasti valvomaan ilmatilaamme sekä estämään ja torjumaan ilmatilamme loukkaukset,
- meripuolustustamme tehostaen voimme tehokkaasti valvoa merialueitamme sekä estää ja torjua meritse tapahtuvat alueemme loukkaukset ja
- liikkuvuutta kehittäen ja tulivoimaa lisäten luomme valtakunnan puolueettomuuden suojaamiseen ja alueittemme puolustamiseen tehokkaasti pystyvät maavoimat.

Taloudellisten maanpuolustustoimenpiteiden laajan kentän vaatimia selvittely-, suunnittelu- ja järjestelytehtäviä hoitaa Puolustustaloudellinen suunnittelukunta. Sen eri alojen asiantuntijoista kokoonpannuissa jaostoissa laaditaan taloudellista sektoria varten perussuunnitelmat, joiden ylläpito, kehittäminen ja kriisiaikana tapahtuva toteuttaminen kuuluvat asian-

omaisten ministeriöiden toimialaan. Taloudellisen maanpuolustusvalmiuden saavuttaminen edellyttää mm

- muualta tuotavien elintärkeiden tarvikkeiden varmuusvarastointia kriisiajan ulkomaisten yhteyksien katkeamisen varalta,
- kykyä mukauttaa talouselämä ja tuotanto rauhan ajan kilpailu- ja liikeperiaatteiden mukaisesta toiminnasta kriisiajan ohjattuun säännöstelyyn ja osittain myös korvikkeita tuottavaan järjestelmään,
- omavaraisuutensa kehittämistä mahdollisimman korkeaksi,
- omien ns piilevien taloudellisten mahdollisuuksien hyväksikäytön kehittämistä ja
- rahoitussuunnitelmien laatimista pitkällä tähtäyksellä.

Jotta edellä pääpiirtein hahmoteltuun valmiuteen päästäisiin, on suunnitelmia laadittu ja valmisteluja suoritettu seuraavilla aloilla:

Ulkomaankaupan ja varmuusvarastoinnin järjestelyillä on pyrittävä jo rauhan aikana hankkimaan ja ylläpitämään sellaiset elintärkeiden tarvikkeiden varastot, joiden turvin tiukkaa säännöstelyä noudattaen kyettäisiin selviytymään 1/2—1 vuoden kulutuksesta. Leipävilja, tuontipolttoaineet, metalliteollisuuden raaka-aineet, lääkeaineet ja kemikaalit, tekstiili-, kumi- ja nahkateollisuuden raaka-aineet, siemenet ja lannoitteet sekä monilla tuotannon aloilla tarvittavat puolivalmisteet ovat tärkeimpiä varastoitavia tarvikkeita.

Teollisuuden kriisiajan toimintaa suunniteltaessa on lähtökohdaksi omaksuttu ns ”pienimmän järkytyksen linja”. Tähän toivotaan päästävän käyttämällä hyväksi teollisen toiminnan kehityksen ja kokemuksen tuloksena syntyneitä toimintamutoja sekä teollisuuden parhaita asiantuntijoita ja kokenutta järjestökoneistoa. Teollista kenttää ei suunnitella jaettavaksi maantieteellisiin aluekokonaisuuksiin, vaan johtaminen tapahtuu keskitetysti teollisuusaloittain, ja valtiovalta saa kriisiajan vaatiman valtakunnallisen johtamistehävän.

Voimatalouden ja polttoainehuollon keskitetyllä johdon järjestelyllä sekä tarkoituksenmukaisin varastointi- ja säännöstelytoimenpitein pyritään turvaamaan teollisen ja muun toiminnan vaatima energian riittävyys, kuljetustoiminnan poltto- ja voiteluaineiden tarve sekä lämmitykseen kuluvien polttoaineiden saanti. Varsin tärkeäksi muodostuu kriisiajan kotimaisten polttoaineiden käyttö, sillä tuontipolttoaineiden saannin supistumisesta, varmuusvarastojen vähenemisestä ja muista syistä johtuvia vajauksia on ainakin osittain korvattava kotimaisella polttoaineella. Kotimaisen polttoaineen hankinta-, kuljetus-, varastointi-, jakelu- ja käyttöjärjestelyt vaativat onnistuakseen tarkkaa ennakkosuunnittelua.

Maataloudessa olemme normaalivuosina saavuttaneet korkean omavaraisprosentin ja osittain

olemme kyenneet yli tuotantoonkin. Näistä merkittävistä saavutuksista huolimatta meidän on kriisiaikojaja ajatellen valmistauduttava keskitetysti johdettuihin tuotantojärjestelyihin voidaksemme omavaraisesti turvata säännösteltyä kulutusta vastaavan elintarvikehuollon. Erityistä huomiota on kiinnitettävä konetyövoiman käyttöön maataloudessa, koska vain sitä tehostaen kyetään kriisiaikoina ainakin pääpiirtein korvaamaan ihmistyövoiman ja hevosten vähenemisen aiheuttamat pulmatilanteet. Verrattomana apuna olisi tässä järjestelyssä jo normaaliaikoina kehitetty tilakohmainen poltto- ja voiteluaineiden kotivarastointi.

Valtakunnallinen kuljetustoiminta, maa-, meri (sisävesi-) ja ilmakuljetukset, vaatii johdon ja toiminnan keskittämistä ja säännöstelyä, jotta kyettäisiin selviytymään kriisiajan kuljetustehtävistä vaikeimmissakin olosuhteissa. Vaikeudet johtuvat tuona aikana ennen muuta rajoitetusta polttoaineen saannista, säännöstelyn ja tappioiden aiheuttamasta kuljetusvälineistön niukkuudesta ja liikennereiteille aiheutetuista vaurioista.

Kansanhuollon järjestelyjen toteuttaminen kriisiaikana edellyttää toiminnan tarkkaa ennakkosuunnittelua. Suunnitelmien lähtökohdanna on sellaisen säännöstelyjärjestelmän ja -koneiston kehittäminen, mikä takaa kansanhuollollisten tarvikkeiden tehokkaan jakelusäännöstelyn kansalaisten toimeentulon turvaamiseksi ja estää sala-kaupan muodostumisen.

Työvoimakysymykset, rakennustoiminta, rahoitusjärjestelyt sekä hintojen ja palkkojen tarkkailu ja säännöstely ovat toimintoja, joiden valmistelu kriisiajan vaatimuksiin mukautuviksi kuuluu taloudellisten maanpuolustustoimenpiteiden piiriin.

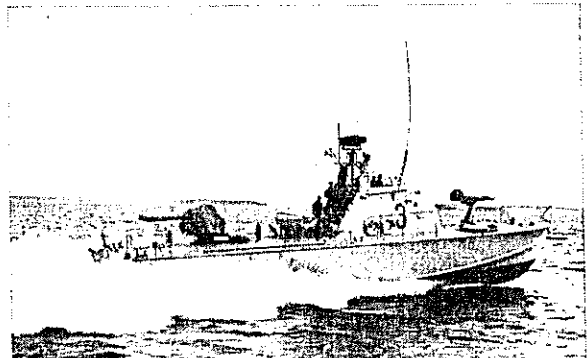
Henkisen maanpuolustuksen edellyttämät suunnittelu- ja valmistelutyöt kuuluvat henkisen maanpuolustuksen suunnittelukunnalle. Sen tehtävänä on kehittää menetelmät tehostettua kansalaiskasvatusta, maanpuolustusta edistävää tiedotustoimintaa, puolustusvoimain suhdetoimintaa ja kaikkia näitä toimintoja tukevaa tieteellistä tutkimustyötä varten. Jotta yllättävätkään koetelemukset eivät järkyttäisi henkisen maanpuolustuksemme perustaa, on jo rauhan päivinä saatava syntymään yksittäisissä kansalaisissa ja kansalaisryhmissä myönteinen asenne maanpuolustuskysymyksiin. Vain tällä tavoin saadaan takeet siitä, että kriisin aikana valtion johdon tukena on maanpuolustuksemme päämääristä tietoinen kansa.

Väestönsuojelun alaan kuuluvien toimenpiteiden tarkoituksena on väestön ja omaisuuden turvaaminen sodan ja muihin siihen verrattavien olosuhteiden aiheuttamilta tuhoilta sekä tuhotapausten aiheuttamien vahinkojen rajoittaminen ja niiden seurausten lieventäminen. Ratkaisevaa väestönsuojelussa on, että väestön oma-kohtainen panos on mahdollisimman aktiivinen, sillä viranomaisten parhaatkkin toimenpiteet jäävät vähätehoisiksi, ellei kansalaisia laajoin joukoin saada toimintaan mukaan.

Totaalisen maanpuolustuksen kehittämisestä

Totaalisen maanpuolustuksen monitahoisten toimenpiteiden tehokas suunnittelu, valmistelu ja toteuttaminen sekä erityisesti maanpuolustuksemme aineellisen ja henkisen perustan lujittaminen vaativat yhdenmukaista ajattelua ja toimintaa. Tämän päämäärän saavuttamista omalta osaltaan edistämään on kehitetty totaalisen maanpuolustuksen kurssit, joita vuodesta 1961 lähtien on järjestetty hallinnon, talouselämän, työmarkkinajärjestöjen, tiedotusalan, korkeakoulujen, koululaitoksen ja puolustusvoimain edustajille. Kun kursien osanottajisto koostuu monien alojen edustajista ja kokonaismäärä ylittää tällä hetkellä 200, voivat nämä henkilöt ratkaisevasti omalla panoksellaan edistää totaalisen maanpuolustuksen valmistusta, mutta tärkeintä sittenkin olisi, että maanpuolustus kaikkien kansalaisten keskuudessa tunnustettaisiin kansakunnan yhteiseksi asiaksi ja sellaisena sitä myös kehitettäisiin. Jotta tähän päämäärään päästäisiin, olisi seuraaviin seikkoihin kiinnitettävä huomiota:

- 1) Puolueettomuutemme on nähtävä kansallisen olemassaolomme perusehtona. Tämä tosiasia on tunnustettava vailla tunteilua, nöyristelyä ja uhmamieltä.
- 2) Meidän on tingittävä yksityisistä ja ryhmäeduistamme, sillä mitä hyötyä meillä on suurestakaan hyvinvoinnista, jos se on saa-

NUOLILUOKAN VARTIOVENEET

8 venettä toimitettu

3 .. rakenteilla

OY LAIVATEOLLISUUS AB

Turku
Puh. 20901

vutettu yhteisen olemassaolomme ja samalla myös maanpuolustuksemme perusteita järkyttäen ja heikentäen. Hyvinvointiin pyritäessä olisi muistettava, että taloudelliset perussäännöt ovat lahjomattomia eikä niitä voida omatekoisin tulkinnoin järkyttää.

- 3) Totaalinen maanpuolustuksemme on käsitettävä olennaiseksi osaksi yhteiskunnastamme, sellaiseksi osaksi, joka koskettaa jokaista kansalaista. Puolustusvoimat ovat maanpuolustustahdon ja -kyvyn näkyvänä tunnusmerkkinä ja sitä tehokkaampana, mitä lähemmäksi kansa ne tuntee ja mitä enemmän niiden kohentamiseksi tehdään työtä.
- 4) Meidän viihtymisemme yhteiskunnassamme on olennaisesti riippuvainen siitä turvallisuudentunteesta, minkä me pystymme yhteiskuntaamme kehittämään. Sosiaaliset saavutuksemme ja elintasomme huomioon ottaen meillä on edellytykset lisätä tuota turvallisuudentunnetta muistaen samalla, että myös maanpuolustus kuuluu turvallisuuttamme edistäviin tekijöihin.

Kuten esityksen alussa mainitsin, osoittivat 30-luvun loppupuolen tapahtumat, että itsenäisyytemme ollessa uhattuna maanpuolustus muodostui kansamme yhdistäjäksi — koko kansan asiaksi. Mutta toisaalta selvisi myös se seikka, että kansal-

listen voimavarojemme sallima maanpuolustuskyvyn kohentaminen aloitettiin tuolloin niin myöhään, että olimme musertua sodan syövereissä. Nämä kalliisti ostetut kokemukset ja sodanjälkeisen asemamme uudelleenarviointi lähtökohtana meidän on kehitettävä totaalista maanpuolustustamme kyetäksemme säilyttämään itsenäisyytemme myös niissä vaiheissa, jolloin ulkoisessa valta-politiikassa tiukan tullen otetaan huomioon vain itsekkäät tarkoituksenmukaisuusnäkökohdat.

(Esitelmä Reserviupseeriliiton vuosikokouksessa 25. 2. 1963)

AJOKKI Oy

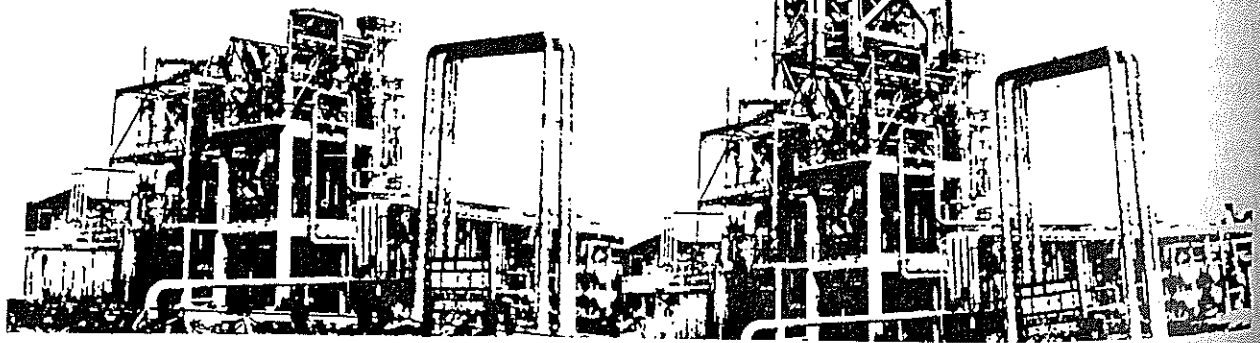
Tampere

suomalaista öljynjalostusta

Neste Oy:n öljynjalostamo tuottaa nestekaasua bensiiniä moottoripetrolia kaasuöljyjä polttoöljyjä bitumia tieöljyjä

NESTE OY

LÄNSIMAISIA KÄSITYKSIÄ KOMENTAJALLE ASETETTAVISTA VAATIMUKSISTA JA KOULUTUKSESTA

Ydinräjähteiden aikakaudella ei selvitä toisen luokan päällystöaineksella. Johtajien tulisi olla kansakunnan miesten parhaimmistoa.

Koska aktiivisotilaiden on kestävä "kylmän sodan" paine sekä vihollisen aloitusiskut ja oltava siten nopeasti koottavan sotajoukon luja johtajarunko, tulee heidän olla parasta mahdollista aineista.

Sodankäynti on kehittymässä yhä monimutkaisemmaksi, johtaminen yhä vaativammaksi ja yksikäsitteisemmäksi, ajattelu vaikeammaksi ja taistelukentällä tehtäviin päätöksiin käytettävissä oleva aika yhä rajoitetummaksi. Tämän vuoksi on upseereilla tulevaisuudessa yhä raskaampi vastuun taakka hartioillaan ja heihin kohdistuu paine, jollaista tuskin aikaisemmin on kuviteltukaan.

Tulevan sodankäynnin rytmi saattaa olla niin nopeaa, että se sallii johtajille vain erittäin niukan ajattelu-, suunnittelu- ja päätösajan.

Nykyaikaiset taisteluvälineet eivät vaadi ainoastaan korkea-asteista teknillistä pätevyyttä, vaan myöskin hyviä johtajaominaisuuksia. Uudet välineet, uusi taktiikka, uudet ideat, kaikki nämä vaativat komentajalta korkeimman asteen johtamistaitoa.

KOMENTAJALLE ASETETTAVAT VAATIMUKSET SOTAKOKEMUSTEN VALOSSA

Sotakokemusten arvo ja komentajien jälkikäteinen arvostelu

Yritys analysoida komentajan toimintoja asiakirjojen ja taistelukertomusten tms pohjalta, yleensä asiapapereiden perusteella, jotka ovat useinkin vain yhdistelmä toiminnoissa saavutetuista tuloksista, jättää pakosta huomattavalta osalta huomioon ottamatta ne todelliset ja pääosaltaan muistiinmerkitsemättömät vallinneet olosuhteet, jotka vaikuttivat komentajan ratkaisuihin.

Edellisestä johtuen saatetaan käytettävissä oleviin suuriinkin asiakirjamääriin vedoten tehdä komentajasta ja hänen johtajaominaisuuksistaan epäoikeudenmukaisia johtopäätöksiä, joiden tasapuolisuus on arveluttava. Johtajaominaisuuksien

ja komentajan arvostelemisen perustaksi ei tutkijalle myöskään voi riittää pelkkä tapahtumien sivusta seuraaminen vaikka mukana ollenkin. Rohkean ja kokeneen rivimiehen tai alaisen kokemukset pelkästään eivät ole sellaisenaan vakuuttavia. Vasta kun kokemuksiin liittyy objektiivinen ja perusteltu, kohtuullinen arvostelu, on niillä merkitystä. Jollei niin olisi, voisi pelkkä mukanaolo riittävän monissa taisteluissa tehdä miehestä komentajan. Mutta on muistettava, että Fredrik Suuren muuli osallistui kahteenkymmeneen taisteluun, mutta oli yhä edelleenkin vain muuli.

Voidaankin perustellusti todeta, että on kyseenalaista, voiko kenenkään komentajan maine olla täysin turvattu jälkikäteen amatööri- tai ammattilaishistorioitsijoiden hyökkäyksiä vastaan.

Mutta menestyksekkään komentajan omilla kokemuksilla saattaa olla oma merkityksensä neuvoksi nuoremmille, vaikka olosuhteet jatkuvasti muuttuvatkin. Tässä tutkistelussa tarkastellaan tiettyjä johtajan perusominaisuuksia, joita eräät länsimaiset komentajat ovat jälkikäteen esittäneet menestymisensä salaisuudeksi. Olisi merkityksellistä, jos pystymme löytämään nuoria johtajia, joilla on kokemusten arvostamia ominaisuuksia, osaisimme valita ja kouluttaa heidät tehtäviinsä, jotta olisimme valmiit pahan päivän tullessa.

Menestyksekkään komentajan ominaisuuksia

Johtamisolosuhteet ja niiden asettamat vaatimukset

Eräs menestynyt komentaja¹⁾ on esittänyt, että yhtymän komentajaa voidaan verrata sinfoniaorkesterin johtajaan, joka johtaa oman sävellyksensä esitystä. Mutta huomattava eroavaisuus on samalla todettava. Orkesteria johdetaan hyvin ilmastoidussa ja akustisesti oikein suunnitellussa konserttisalissa. Rintamakomentajan toiminnan ulkoiset olosuhteet ovat aivan toiset. Joukot ovat laajalla alueella vaikeissa olosuhteissa ja tulen alla. Kuitenkin nuo molemmat johtajat ovat sikäli samassa asemassa, että he ovat "taiteilijoita", joiden on luotava oma esityksensä ja johdettava se.

¹⁾ Sotamarsalkka Sir William Slim.

Liikeryityksen ja sodankäynnin johtamisen johtajalle asettamat vaatimukset

Liikeryityksen ja sotatoimien johtamisella on molemmilla sama päämäärä, selviytyä kilpailusta ts voittaa taistelu. Liikkeenjohdon organisoiminen ja toiminta muistuttaa monessa suhteessa yhtymän esikunnan organisaatiota ja funktioita.

Yhtäläisyyksiä on monia, mutta myös perustavaa laatua olevia eroavaisuuksia. Siitä syystä tiettyjen toimintaperiaatteiden siirtäminen ilman muuta toisesta toiseen ei ole mahdollista.

Tämän vuoksi on pidettävä mielessä, että liikemaailman johtajisto ei sinänsä siis kelpaa komentajiksi sotaan, joskin on johtajareservinä merkityksellinen.

Yhteistä liikemaailman johtajille sekä komentajille tulee olla kyky aina omata henkinen ominaisuus, joka aateloit taidon ja antaa kestävyiden menestykseen pyrittäessä. Tuo ominaisuus on kohutuullisuuden taju. Sekä liikkeen että sotatoimen johtajan on alinomaa pyrittävä selvittämään itselleen, mikä on "liikkeen" optimaalinen suuruus.

Komentajan asennoituminen tehtäväänsä ja sotilaallinen mielenlaatu

Johtajan menestyminen on ainoa todellinen kriteerio hänen kyvyistään. Jo aikaisemmin mainittu sotamarsalkka Slim, joka on tunnustetusti menestynyt komentajana, on maininnut erääksi menestyksensä avaimeksi "sotilaallisen mielenlaadun".

RAKENNUSTOIMISTO JUHO L. AALTO

HELSINKI
Tehtaankatu 10
Puh. vaihde 10 601

Johtaminen on hyvin persoonallista. Se on eräs alue tai heijastuma komentajan persoonallisuutta ja se saa alkunsa hänen mielenlaadustaan. "Sotilaallista mielenlaatua" on usein purevasti arvosteltu, useimmiten oikeutuksesta. On tietenkin olemassa sotilaallinen tyyppi aivan yhtä luonnollisesti kuin on lääketieteellisiä, yleensä tieteellisiä tai liikemiestyyppisiä. Kullakin on oma metodinsa. Esimerkiksi tosi tiedemies on hyvin varovainen. Jos häneltä kysytään jotain tieteellistä seikkaa hän vastaa mahdollisesti, että hänen pitää suorittaa eräitä kokeita ja verrata saamiaan tuloksia jonkun toisella puolella maapalloa asuvan tiedemiestoverinsa saamiin tuloksiin. "Tulkaa takaisin kuuden kuukauden kuluttua niin annan teille vastauksen", sanoo hän. Mutta kun komentajan on tehtävä ratkaisunsa taistelun kuluessa, niin ei auta sanominen, että minun on ensin tutkittava sotakirjoja ja neuvoteltava ystäviensä kanssa, jotka ovat toisilla sotänäyttämöillä. Hän ei voi sanoa: "Tulkaa takaisin kuukauden tai viikon kuluttua" ei edes "huomenna", sillä hän ei enää olisi silloin siellä. Hänen on tehtävä päätöksensä sillä paikalla ja sillä hetkellä, kävi miten kävi, ja tietäen koko ajan, että hänen tekonsa ovat epätäydelliset ja huomattava osa saattaa olla väärä.

Johtajan tärkein toimivalta on päätöksenteko, joka samalla on kriteerio hänen johtajakyvyistään.

Päätöksenteko saattaa olla luonteeltaan kolmenlainen:

- 1) se voi koskea asioita ennalta määritellyissä puitteissa;
- 2) päätös voi ulottua pidemmälle kuin nämä puitteet edellyttävät tai
- 3) se voi olla esitettyjen puitteiden vastainen.

Kolmas tapaus on yleensä vaativin päätöksenteon muoto. Sitä voitaneen havainnollistaa taistelutilanteella. Alempi komentaja on saanut käskyn edetä määrättyyn tavoitteeseen. Tehtävän suorittaessaan hän toteaa vihollisen ryhmittymisen oleellisesti toiseksi kuin käskyn perustana oli ollut. Jos hän syystä tai toisesta ei saa yhteyttä ylempään johtoportaan tai siihen ei ole aikaa, on hän tilanteessa, jossa hänen on otettava täysin vastuu käskynvastaisesta toiminnasta.

Heti tehty päätös on välttämätön. Siksi paras mitä komentaja voi toivoa tekevänsä, on tehdä paras mahdollinen päätös niissä olosuhteissa ja sillä hetkellä sanokoot sotahistorioitsijat tulevaisuudessa mitä tahansa.

Alkutekijöihinsä pelkistettynä johtaminen ja käskyvallan käyttäminen on samaa, komettaantapa sitten kivääriryhmää tai armeijaryhmää.

Komentajan tehtävä edellyttää kykyä saada tahonsa läpi joukoissaan esimerkiksi, vaikutusvallallaan tai pakolla.

Komentajana menestyksellisesti toimiminen edellyttää tämän tutkielman yhteydessä tutkittujen tapausten perusteella kolmea tekijää, joista johtamisen tehokkuus riippuu. Nuo tekijät ovat

- a) komentaja itse
 b) hänen esikuntansa ja
 c) hänen yhteytensä alaisinsa,
 joista tässä esityksessä tarkastellaan lähinnä ensiksi mainittua.

On sanomattakin selvää, että komentajan on taistelukentällä oltava fyysisesti sitkeä, mutta hänen on oltava kestävä myös henkisesti. Koska komentaminen on heijastuma komentajan persoonallisuudesta, on persoonallisuus välttämätön ja sen on oltava tietynlaista persoonallisuutta.

Viime sodassa menestyneet komentajat ovat olleet persoonallisuuksia, joiden voi todeta koostuneen useista tekijöistä. Analysoituna voitaneen päätekijöinä pitää seuraavia ominaisuuksia:

- tahdonvoima,
- arvostelukyky,
- mukautumiskyky ja joustavuus,
- mielikuvitus,
- ihmistuntemus ja hallinnollinen taito,
- rehtiys.

Kukin edellä luetelluista tekijöistä vaatii lyhyen käsittelyn.

Tahdonvoima — Koska komentaja on käskynsä päätoimeenpanija, on hänellä oltava korkeatasoista tahdonvoimaa. Hänen on tahtonsa voimaa käyttämällä voitettava (a) vihollisen, (b) oman esikuntansa ja alikomentajiensa ja (c) naapurikomantajiensa vastustus. Vastustus vihollisen taholta on luonnollisesti odotettavissa ja sen voittaminen onkin komentajan päätehtävä.

Hänen on varustauduttava myös vastustukseen — joskin rehtiin ja hyväätarκοittavaan, mutta kuitenkin vastustukseen — oman esikuntansa ja alijohtajiensa taholta, joiden keskuudessa tulee aina olemaan niitä, jotka sanovat: "Ei näin voi menetellä". Mutta naapurikomantajien taholta tuleva vastustus on joskus näistä kolmesta kaikkein pahinta ja vaikeasti voitettavissa.

Tahdonlujuus perustuu rohkeuteen, moraaliseen rohkeuteen enemmän kuin fyysiseen rohkeuteen. "Hyvän komentajan on oltava tehtävänsä suuruisen eikä pelättävä menettävänsä suuruuttaan."

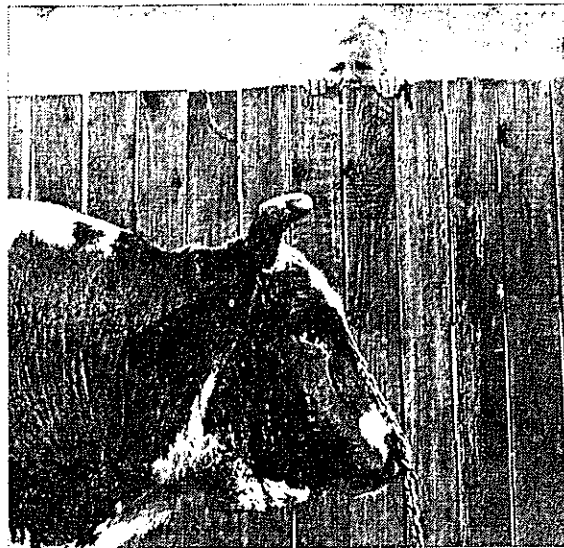
Arvostelukyky — Komentajan on alituisen valittava. Hänen on valittava alaisensa ja valittava jokin suoritusvaihtoehto. Arvostelukyky auttaa häntä valitsemaan viisaasti ja se edellyttää ensiarvoisten tekijöitten merkityksen oivaltamista ja niiden arvon tajuamista kokonaisuuden kannalta.

Ison-Britannian yleisesikunnan päällikön virka-asemaan kohonnut sotilas on esittänyt eräässä esitelmässään¹⁾, miten hänellä oli rintamakomentajana toimiessaan eräitä perussääntöjä, joita hän vaati ehdottomasti noudatettavan. Nuo säännöt olivat:

- EI YKSITYISKOHTIA! EI PAPEREITA!**
EI SELITYKSIÄ EIKÄ ANTEEKSIPYYNTÖJÄ!
 Esitelmäitsijä on sanonut, että monet komentajat sortuivat siksi, että katuivat erehdyksiään.

(jatk. siv. 38)

¹⁾ Slim, W: Higher Command in War, esitelmä 22. 10. 1952

Entä markat — missä ne kasvavat?

Postisäästöpankki on markan pidetty hoitopaikka — lähes 2500 eri konttoria hoitaa pyynnöstä rahanne: tallettaa sen ja antaa Teille takaisin, kun tarvitsette.

Rahanne kasvaa hyvässä hoidossa

POSTISÄÄSTÖPANKKI

VSOP ja Spécial

— päällystön
 ja muiden herrasmiesten
 konjakkii!

Eversti
P-J Gummerus
Kadetti n:o 9711

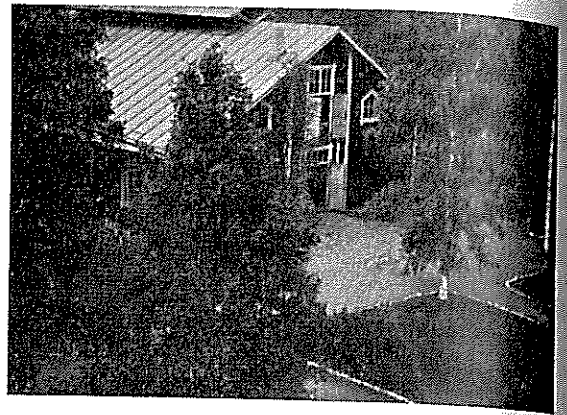
Meidän aikaan

Viidestoista kadettikurssi
1931—33

Kesäkuun 2 päivänä vuonna 1931 kipusi 84 nuorta kadettia, jotka olivat valinneet upseerinturan elämäntehtäväkseen, ylös Munkkiniemen koulun portaita aloittaakseen 15. kadettikurssin. Kurssin kestoajaksi oli ensimmäisen kerran määrätty kokonaista kaksi vuotta. Vanhempi kurssi oli ehkä meidän onneksemme jo muutamia päiviä aikaisemmin tai olisikohan ollut peräti edellisenä päivänä, matkustanut Pääskylahden leirille. Meitä vastaanottamaan oli jätetty kaksi "herra vanhempaa", nimittäin Carl Birger Johan Petander ja Paul Balder Wik, jotka isällisesti, mutta kuitenkin tietty annos ylenkatsetta kasvoillaan, antoivat meille neuvoja käytännön asioitten järjestämisessä ja tietysti ennen kaikkea käyttäytymisessä.

15. kadettikurssi ei kokoonpanoltaan varmaankaan suuresti poikennut muista aikaisemmista kurseista. Kadettimatrikkelista ilmenee mm, että neljäsosa kurssilaisista oli kotoisin maaseudulta, lähinnä Uudeltamaalta, Hämeestä ja Karjalasta, lopun edustaessa kaupunkveja. Hiukan kansainvälistä leimaa antoivat kadetit Into Kuismanen, vainaja jo tällä hetkellä, ja Sulo Ropponen, sillä edellisen syntymäpaikaksi on merkitty Siperia ja jälkimmäisen Pietari. Isän ammattia tarkastellessa löytyy kurssilta mm 11 rautatieläisen poikaa, 7 maanviljelijän poikaa sekä 5 papin poikaa ja onpa yhden kohdalle merkitty niinkin harvinainen arvo kuin pataljoonan signalisti. Vanhimman (silloinen kadetti, nykyinen maj evp O Ahos) syntymävuodeksi löydämme 1899 ja hän oli tietysti itsekoitettu siinä vaiheessa kun ikäpresidentin valinta tuli ajankohtaiseksi. Nuorin kadetti löytyi lentäjien joukosta, v 1912 syntynyt Alpo Olavi Parviainen, joka sittemmin suoritti viimeisen kunniaakkaan lentonsa Rukajärven suunnalla 8. 1. 1942.

Tuskin oltiin ehditty tutustua koulun monimutkaisiin käytäviin ja tiloihin, kun tuli käsky siirtymisestä Pääskylahden. Ilman suurempia kommeluksia ja sotilaallisen järjestyksen vallitessa sujui junakuljetus, olihan meillä kaikilla asevelvollis-

Herrojen vanhempien
leiriparackki Pääskylahdessa

suusaika tuoreena takanamme, osalla vielä keskenkin, ja edellä mainitut herrat vanhemmat, apunaan tarmokas reserviluutnantti, kadetti S O Lindgren, tuleva kadettiväapelimme, selviytyivät kunnialla kuljetuksen johtajan vaativasta tehtävästä.

Ensi vaikutelma Pääskylahdesta leirialueena oli myönteinen. Kokonaan eri asia oli kuinka paljon nuorempi kadetti ehti ihaila luonnon kauneutta, siihen ei alkuaikoina paljoakaan aikaa jäänyt. Vanhempi kurssi, joka oli majoitettuna leirialueen parakkirakennukseen, otti tietysti meidät "erittäin ystävällisesti" vastaan ja me saimme tyytyä telttamajoitukseen ilman mitään lämmitysmahdollisuuksia. Hyvin me tarkenimme. Kun alkuseremoniat oli onnellisesti ohitettu, päästiin kiinni jokapäiväiseen koulutukseen, joka käsitti sulkeisharjoittelua, taistelukoulutusta, kartanpiirustusta, liikuntakoulutusta, ratsastusta ja kenttälinnoitustöitä, tärkeimmät mainitakseni. Ja vajaan kolmen viikon kuluttua totesimme, että simpuillekin myönnetään juhannusloma. (Allekirjoittaneen kohdalla se kyllä supistui puoleen erälle kadettikersantille suoritettavan tervehdyksen laiminlyönnin seurauksena). Kesä jatkui vaihtelevin ohjelmien, johon mahtui myös kahden viikon tallipalveluskausi. Herätys klo 5 aamulla, hevoset puhtaaksi ja rantaan uittopaikalle, uitto ja paluu tallille, aamutee ja riviin klo 7.30, jolloin aamupäiväpalvelus alkoi, kiirettä riitti. Leirialueen vaikeimpiin opittaviin asioihin kuului monen mielestä varmaankin "Vekseliohjesäännön" teoreettinen tentti (tenttijöinä tietysti vanhemmat kadetit), jossa Munkkiniemen raitiotielinjan "vekselien" oikea käsittely jo ennen leiriajan päättymistä piti osata siitä huolimatta, että kukaan meistä tuskin oli Munkkiniemen "monitorilla" koskaan matkustanut eikä näin ollen tuntenut paikallisia olosuhteita.

Tulepa Pääskylahden ajoilta mieleen eräs käskynjako, joka ei suoranaisesti, muuta kuin varottavana esimerkkinä, koskenut meidän kurssiamme, vaan meidän vanhempaa kurssia. Edellisenä

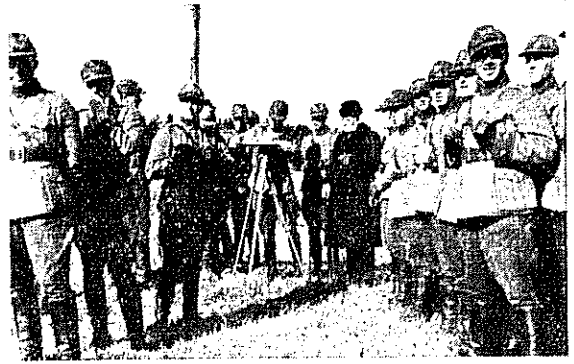
iltalomailtana sattui niin, että eräs herroista vanhemmista oli paluumatkallaan Savonlinnan kaupungista kylpyläkaupungista, ilmeisesti väsyneenä sekä iltaloman vietosta että pitkistä kävelymatkasta, nukahtanut tien viereen. Kurssitoverit, jotka myös olivat paluumatkalla mutta polkupyörillä, päättivät yksimielisesti, että väsyneitä matkamiehistä on autettava ensi tilassa ennenkuin se on myöhäistä. Koululle tultua mentiin tallille, valjastettiin hevonen koulun johtajan kiesien eteen ja kadetti X saatiin onnellisesti omaan vuoteeseensa. Mutta miten lienee käynytäkään, asia "vuoti" ja tuli koulun johtajan viransijaisen, silloisen majuri Juvan tietoon. Kaikki asianomaiset saivat tietysti melko ankaran rangaistuksen, kuten oli odotettavissakin, kun loma-aikaakin jouduttiin kaiken lisäksi ylittämään, mutta koulun johtajan sanat rangaistukset julki luettuaan kaikuvat vieläkin korvissani: "Mutta se oli reilusti tehty", tarkoittaen tietysti kiesin ajajia.

Päästyämme takaisin Munkkiniemeen, muistan ensimmäisenä kokemuksena, enkä varmaan ole ainoa, miten suuria vaikeuksia tuotti nuoremmalle kadetille varusteiden vaihto varusvaraston hoitajan väepeli Raudan ankaran ja arvostelevan katseen edessä. Ei siinä nuoremmalle kadetille paljon suunvuoroa annettu, piti tyytyä siihen, mitä "Herra Väepeli" sanoi ja antoi tai "minä kutsun lähne yhren vanhemman karetiin", kuten sanonta kuului.

Aika kului, kaste läpäistiin kunnialla ja sarkajuhla ravintola Fenniassa piristi mieltä. Edistymisemme käyttäytymisen aakkosissa ja muussakin antoi pienen aavistuksen siitä, että mekin joskus pääsemme kohoamaan vanhemman kadetin kaardeittuun asemaan. Taistelukoulutus jatkui Munkkiniemen lähimaastossa ja kartanpiirustus kuului syksykin ohjelmaan. Kenraali Sixtus Hjellman assistenttinaan taiteilija, eversti Backmannson (kesällä lisäksi majuri Waldemar Spåre) huolehti tämän aineen samoin kuin venäjänkielenkin opetuksesta.

Munkkiniemessä keväällä 1932.
oikealta Heinonen, Koskenmies
ja Gummerus

Kartanpiirustuksen alkeita opettaa
Sixtus Hjellman. Oikealta
Ratia, Kaukolahti, Mansala,
Leskinen, Larinen.
Pylvään kohdalla Utela.

15.kurssi oli siitä erikoinen kurssi, että se vietti vielä seuraavankin kesän Pääskylahdessa, tällä kertaa tietysti vanhempana kurssina. Omat seremoniansa oli tälläkin kesällä, kuten edellisenäkin. Ikäpresidentti kastettiin kauniin kesäisen sään ja juhlallisten toimitusten merkeissä. Kurssin "babyksi" oli jo aikaisemmin valittu kadetti Nuortimo, ei ikänsä vaan lähinnä "nuorekkaan" ulkonäkönsä perusteella. Lotja-Puavoksi valittiin yksimielisesti Antti Suurkari, joka poistui joukostamme vastikään eli 27. 2. 1963. Hän kantoi kunnialla titteliään koskaan huumorintajuun unohtamatta. Tämän kesän tapahtumista muistuu mieleen lotjilla suoritettu kuljetusharjoitus, ilmeisesti eräänlainen koikeilu, Savonlinnan kaupungin rannasta aikaisin eräänä kauniina kesäaamuna tavoitteena Punkaharjun lähellä sijaitseva Punkasalmi. Mukana olivat ajoneuvot ja hevoset, joiden taluttaminen lotjiin vaati meiltä melkoisia ponnistuksia. Yksikään ei varmaankaan ole unohtanut, miten ihanalle maistuiivat iltalomalta palaaville kadeteille muikkuvoileivät, kananmunat ja piimä leirialueen nurkalla sijaitsevassa "torpassa".

Toinen kesä Pääskylahdessa jäi taaksemme ja niin olimme jälleen tutussa Munkkiniemessä. Nuorempi kurssi, joka saapui Pääskylahden 120 miehen vahvuisena ja jolle jo alun perin koulun johto ilmoitti, että syksyllä tullaan karsimaan n 30 % oppilaista, aloitti syyslukukautensa näin ollen pahoja tappioita kärsineenä. Opettajakunta pysyi suurin piirtein samanlaisena. Koulua johti edelleen silloinen maj Lagus, tiukka, mutta oikeudenmukainen sotilas. Joukkueen johtajista muistuvat mieleen silloiset luutnantit Hirvelä, Väinölä, Iivarinen, Lauhiala, Blåfield ja Larjo, tykistöä edusti luutnantti Kronholm edeltäjänään luutn Tuominen. Viestiopista huolehti kapt Rosendahl ja linnoitusopin alkeita opetti maj Kirjokallio. Aseoppia opetti sangen perusteellisesti kapt A Kekkonen samalla kun hän huolehti matematiikasta yleisellä linjalla.

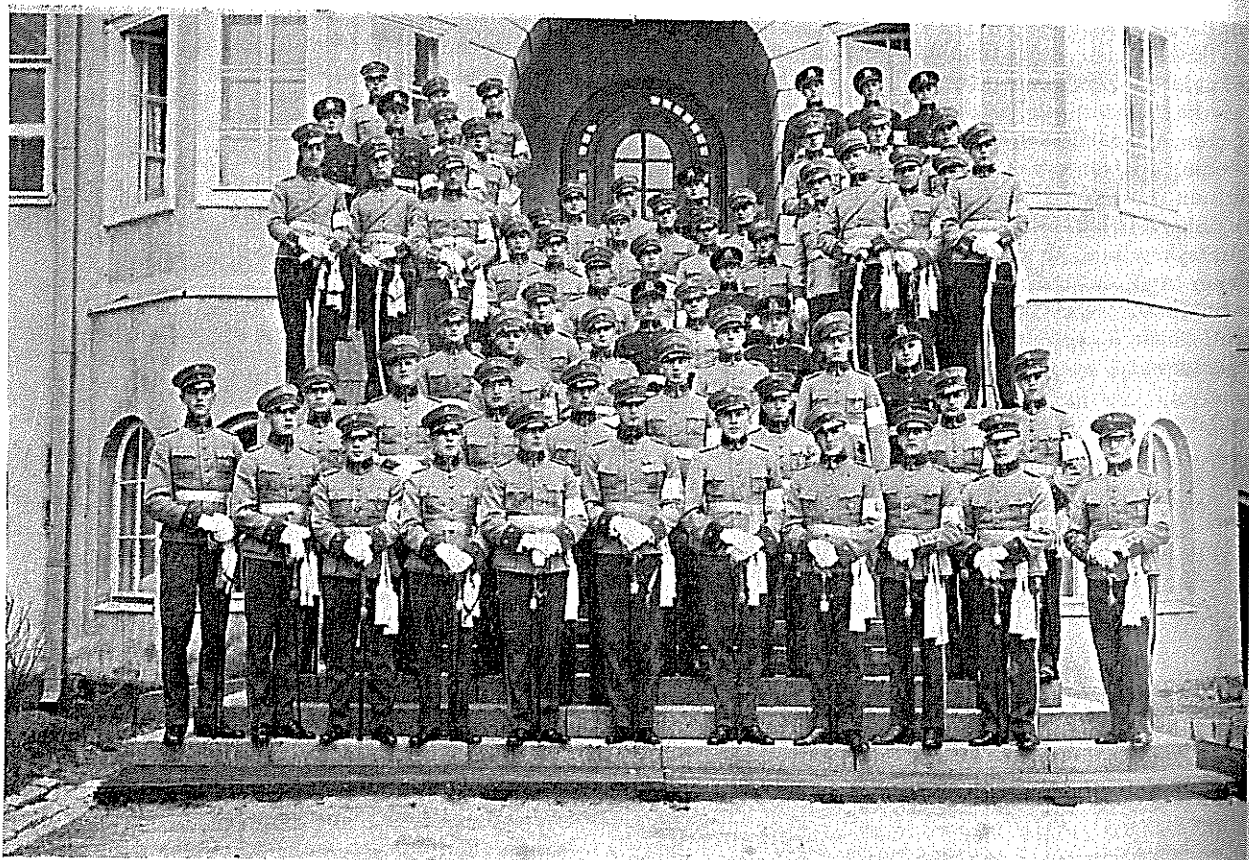
Hänen "kollegansa" maisteri Urpo Kuuskoski vastasi teknillisen (pioneeri- ja viesti)linjan matematiikan opetuksesta. Luetteloa jatkaessani tulevat vielä mieleen hiukan "hajamielinen" kapt Erkki Hannula, jonka kovat tentit sotilaslainopissa vieläkin ovat tuoreessa muistissa, pastori Kinos elävine yhteiskuntaopin luentoineen sekä sotilashallintoa edustava maj Nervanne (Nyman), jonka vaatimukset olivat, melkeinpä voisi sanoa, koulun kovimmat. Huumoria hänellä kuitenkin oli ja sitä kuvaa parhaiten hänen klassillinen lauseensa: "En tahdo syyttää ketään, mutta huoltomiehet ovat yleensä varakkaita miehiä." Älkäämme unohtako koulun talouspäällikköäkään, kapteeni Peltosta, originaali omalla tavallaan. Siihen aikaan lienee armeijassa ensimmäisiä kertoja kokeiltu ns raakaravintoa, ainakin sitä meille syötettiin, eikä innostus ollut kovinkaan suuri, päinvastoin. Ilmeisesti talouspäällikkö tämän vaistosi saadessaan pikkujoululahjaksi heinätukon. — Pyydän anteeksi niiltä opettajilta, joiden nimi on jäänyt luettelosta pois.

Ja niin koitti vihdoinkin toukokuu v 1933. Käynnit vaatturimestari Seligssonin luona tiheniivät ja valmistelut ylennyspäivän iltatanssiaisia varten Kaisaniemen ravintolassa saatettiin loppuun. Mah-

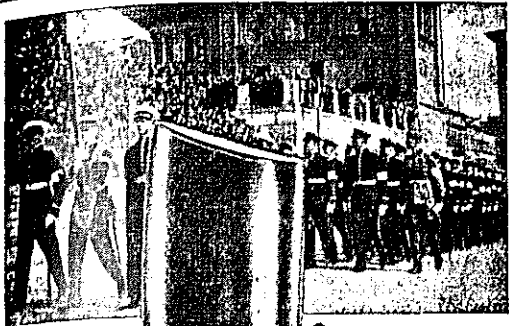
dollisimman lyhyt asetakki ja mahdollisimman pitkä mantteli, molemmat ihkauusia, löysivät tiensä herrojen vanhempien kaappeihin. Ylennyspäivä 16. 5. 1933 koitti aurinkoisena ja niin me vuoroitamme marssimme presidentin linnaan, jossa arvokas ja kunnioitettu Ukko-Pekka piti meille jyvän puheen ja suoritti ylennyksen. 68 nuorta innokasta upseeria oli valmiina astumaan valitsemaansa joukko-osastoon.

15. kadettikurssi valmistautuu tätä kirjoittaessani 30-vuotiskatselmukseen. Vakinaisessa palveluksessa on tällä hetkellä 10 neljästäkymmenestäseitsemästä elossa olevasta upseerista. Sodat veivät riveistämme kymmenen nuorta luutnanttia ja sodan jälkeen on yksitoista kurssilaista siirtynyt elämän rajan toiselle puoleen. Kunnia heidän muistolle.

Luulenpa, hyvät kadettitoverit, että kukaan meistä ei ole katunut upseerin uran valitsemista ja päätöstämme ilmoittautua Munkkiniemessä ikimuistettavana kesäkuun päivänä v 1931. Olemme jo siirtyneet vanhempien kadettikurssien joukkoon, onhan 30 vuotta jo pitkä ajanjakso. Toivon, että se hyvä, rehti ja yhteenliittävä kadetti- ja toverihenki, joka välillämme on vuosien aikana vallinnut, säilyisi ja entisestään vahvistuisi.

15. kadettikurssi ylennyspäivänä 16. 5. 1933

VALMISTAMME TILAUKSESTA

UPSEERI-JA RATSASTUS- SAAPPAITA

Tilauksenne välittävät
kenkäkaupat kautta
maan.

KENKÄTEHDAS
K. BRANDER OY
Tampere

Kadettikunnan vuosikokous v 1963

Kadettikunnan vuosikokous pidettiin 23. 3. 63 Katajanokan upseerikerholla. Kokousta edelsi edellisenä iltana samassa paikassa pidetty valtuuskunnan kokous. Rautatielakosta huolimatta olivat kaikista kadettiipiireistä edustajat paikalla. Lisäksi kunnioittivat useat kutsuvieraat läsnäolollaan tilaisuutta.

Vuosikokouksen avaussanat lausui Kadettikunnan puheenjohtaja kenrm O Seeve toivottaen samalla kutsuvieraat ja vuosikokousedustajat tervetulleiksi. Perinteellisen rukousaktin piti tällä kertaa kapteeni, teologian tohtori Y Massa. Tämän jälkeen valittiin ev L Könönen, maj A Rosenquist ja maj O Inkinen suorittamaan vuosikokouksessa läsnäolevien edustajina kunniakäynti Hietaniemen sankariristillä ja Suomen Marsalkan haudalla.

Seuraavat Kadettikunnan hyväksi ansiokkaasti toimineet jäsenet palkittiin kadettikunnan levykkeellä: ev R B Backström, maj K W Dunder, evl A J Illukka, maj U K Läikkö, evl A V Mäki, komdri J K E Pirhonen, evl O V Pulkkinen, maj N G Sarmo, evl M Sikio, maj N T Stolpe ja maj I Tiainen.

Virkeä

Te voitte itse valita. Väsyttävän ja hankalan tungoksen. Tai nopean, pirteän ja helpon lentämisen. Ajatelkaa tätä asiaa ennen kuin lähette matkalle. Lennetyänne Te tunnette sen itselkin: eron. Te tunnette sen virkeytenä. Miellyttävänä hyvän olon tunteena ja päätöksenä lentää pian uudelleen.

AERO
FINNAIR

— lentomatka
paras lääke matkaväsymystä vastaan

KOFFIN A

KOFFIN A on kansainvälisesti tunnustettu vientiolut — **Export**. KOFFIN A palkittiin viime vuonna Brysselin kansainvälisissä olut-olympialaisissa **Prix d' Excellence**-mitalilla kireässä olutkilvasa, johon otti osaa 165 olutpanimoa 16:sta eri maasta...

KOFFIN A on vaalea, miellyttävän aromaattinen ja juhlavasti kuohuva **miesten olut**.

sanokaa vaan reilusti - KOFF

Kenraali Hannes Ignatiuksen Kadettisäätiön hallitus palkitsi tämän jälkeen kirjallisesti uuras-taneita jäseniä jakamalla stipendejä seuraaville: evl P Kaskeala, maj P Jokisalo ja kapt N Lappalainen yhteisesti, evl M Santavuori, evl J Karhunen, evl L Toiviainen, maj O Lyytinen, kapt V Luoma, kapt T Kuosa sekä ylil P Hirvonen. Jaon suoritti kenrl O Huhtala. Suurin stipendi oli tällä kertaa 3000 nmk, joka osoitti kirjoittamisesta olevan taloudellistakin hyötyä. Toivottavasti tämän suuruiset stipendit ovat omiaan vetämään nykyistä enemmän "harrastelijakirjailijoitakin" julkaisutoiminnan pariin.

Vuosikokousesitelmän piti lakitieteen tohtori Tauno Suontausta käsitellen esitelmässään ajankohtaista ja meille kaikille tärkeää aihetta — Suomen puolueettomuutta. Esitelmä on julkaistu toisaalla tässä samassa numerossa.

Tämän jälkeen seuranneen kahvittelaisuuden aikana sai Kadettikunta vastaanottaa useita tervehdyksiä eri maanpuolustusjärjestöiltä, ja kadettiveljillä oli tilaisuus kysellä toisiltaan kuuluisia eri puolilta Suomea.

Varsinaiset vuosikokousasiat ilmenevät toisaalla lehdessämme julkaistusta kokouspöytäkirjasta. Vuosikokouksen toisesta osasta on syytä mainita kuitenkin eräitä tärkeitä yksityiskohtia.

Vuosikokous hyväksyi nyt lopullisesti jo aikaisemminkin käsitellyn ehdotuksen sääntömuutokseen, jonka perusteella kaikki jäsenet tulevat Suomen Marsalkka Mannerheimin Kadettisäätiön tuen piiriin. Ratkaisu oli yksimielinen. Säätiöön aikaisemmin kuuluneiden osalta päätös ei muuta olennaisesti nykyistä käytäntöä. Järjestely edellyttää jäsenmaksun korottamista nykyisestä 10 nmk:aan, mutta vastaavasti entinen säätiömaksu jää pois, koska avustuksen säätiölle suorittaa Kadettikunta. Säätiöön aikaisemmin kuuluneiden jäsenten omalle tullaan maksamaan varsinaisen hautausavustuksen lisäksi jo maksettuja säätiömaksuja vastaava korotus, joten säätiön aikaisemmat jäsenet eivät joudu toisia epäedullisempaan asemaan.

Toisena tärkeänä vuosikokousasiana oli kenrl O Huhtalan kutsuminen uudeksi kunniajäseneksi. Esitellessään asian vuosikokoukselle totesi puheenjohtaja kenraali Huhtalan toimineen vuodesta 1932 lähtien Kadettikunnan luottamustehtävissä ja antaneen tänä aikana kunnan hyväksi suuremman työpanoksen kuin kukaan meistä muista jäsenistä. Mm koko sodanaikainen avustustoiminta oli yksinomaisesti kenraali Huhtalan harteilla. Vuosikokous kutsuikin hänet yksimielisesti kunniajäseneksi. Puheenjohtajan johdolla kävi lähetystö esittämässä vuosikokouksen päätöksen uudelle kunniajäsenelle, joka liikuttuneena ilmoitti ottavansa vastaan kunniajäsenyyden ja kiitti osakseen tulleesta kunnianosoituksesta.

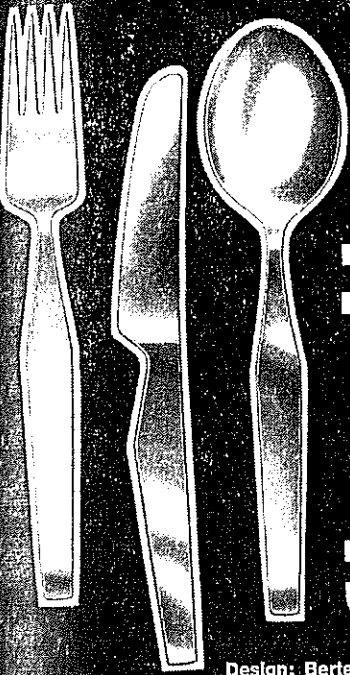
Maininnan ansaitsee myös esitys vuosikokouksen pitämisestä vastaisuudessa muualla kuin Helsingissä. Aloite on varmasti jo yksinomaan suhdeto-

minnankin kannalta suositeltava. Asian selvittely annettiin uuden hallituksen tehtäväksi.

Lopuksi todettakoon vielä, että puheenjohtajaksi valittiin edelleen kenrm Seeve ja valtuuskuntaan ja hallitukseen pääasiallisesti entiset jäsenet. Kokouksessa vallitsi jälleen tänäkin vuonna hyvä kadettihenki. Asiat käsiteltiin nopeasti, eikä äänestystä tarvittu. Ev K S Laakso esittikin kokouksen puolesta puheenjohtajalle kiitoksensa hyvin valmistellusta ja johdetusta kokouksesta.

N L

finnline
ARKEEN JA JUHLAAN

Design: Bertel Gardberg

Koruttomuudessaan vaikuttavan kaunis ruokailuvälinesarja, joka soveltuu yhtä hyvin jokapäiväiseen käyttöön kuin juhlapöytäänkin. Ruostumaton krominlakkierästä.

HACKMAN & CO
SORSAKOSKEN TEHDAS

*"Kynä hoitaa kylmän sodan
kuuman sotii kylkirauta"*

Toimistotarvike Oy

TAMPERE Puh. 51 715

Jyväshyvän
makupaloja
kahvipöytään

CREAM CRACKER

VOILEIPÄKEKSI

Aivan erikoisen kevyt ja murea. Aavistuksen verran suolainen. Mitä mainioin välipala.

PAKETTI 0:72

WOLF-KEKSI

Länsisaksalainen kuuluisuus. Tuoksuvan tuore ja herkullisen maukas.

"RULLA" 0:75

JYVÄSHYVÄ JUHLISTAA KAHVIHETKET

**WHITE
HORSE**

Scotch Whisky

ALKO No. 4476

KADETTIPALSTAN TOIMITUKSEN AJATUKSIA

*Hyvät herrat pyydämme esittäytyä —
Kadettipalsta.*

Kiitämme toimitusta, joka on myöntänyt meille palstatilaa voidaksemme julkituoda omia nuorekkaita ajatuksiamme ja samalla saada kosketus Teihin ikivanhoihin kaadereihin, ja Te puolestanne saatte pienen ikkunan, josta näette, mitä nuoripolvi puuhailee.

Helsingissä asuvat Kylkiraudan lukijat ovat varmaan todenneet kadettien yhä runsaslukuisemmin esiintyvän kaupungin katukuvassa, ei vain illalla, vaan myöskin päivisin. Kadetin näkeminen lienee johdattanut monen ajatukset Kadettikouluun ja sen elämään.

Yhteiskunta on kehittynyt ja sen elämä on saanut uusia muotoja. Samoin on tehnyt Kadettikoulu. Sanomalehtien palstoilta voi jokainen nähdä, miten koulu ja sen ohjelma "virallisesti" ovat muuttuneet. Mutta ne kaikki ovat vain kylmiä asiattietoja. Mistä voi lukea sen, mitä on tapahtunut ja mitä tapahtuu siinä toveripiirissä, joka toimii rakennuksen seinien sisällä. Eipä oikeastaan mistään. Ammattikuntamme muut julkaisut ovat virallisia, todella ammattilehtiä. Näiden kirjoitukset vaativat asiallista aihetta ja tutkimustyötä.

Uskomme vilpittömästi yhteyden välillämme paranevan ja sulkeudumme suosioon.

Kadettikoulussa tapahtuu

Tämän lyhyen jutelman tarkoituksena on tuokiokuvien tehdä selkoa siitä, mitä koulumme oppilaskunnan puitteissa puuhataan.

Jo viime vuoden puolella alkoi nuoremmalle kurssille perinteellinen tanssikurssi, joka nyt ensimmäistä kertaa kurssin suuruudesta johtuen pidettiin kaupungilla Ostrobotnian juhlahuoneistossa. Siellä tulevat kaaderit hioivat tanssitaitonsa, jonka loppukatselmus pidettiin "sarkatanssiaisissa" helmikuun lopulla. Muutamat kutsuvieraat vanhemmalta kurssilta saattoivat todeta "nuorukaisten" omaksuneen hyvin tarjotun opin. Mutta ennenkuin "sarkatanssiaisia" voidaan viettää, on käytävä läpi juhallinen Kasteyö. Kasteyö on läpikäynyt melkoisen muodonmuutoksen, ja siihen palaamme lähemmin seuraavassa numerossa.

Oppilaskunta ylläpitää jatkuvasti kehittyviä suhteita ylioppilasmaailmaan. Osakuntien ja ylioppilasjärjestöjen vuosijuhlissa on ollut edustajamme läsnä juhlapukuineen näkyvänä merkinä punainen rengas kaulan ympärillä seuraavana aamuna. Juhlapuvun kaulushan on korkea ja ahdas. Virkistävää vaihtelua arkeen on saatu järjestämällä yhteisiä illanviettoja kevään aikana Ruotsalaisen Kauppakorkeakoulun ja Ateneumin kanssa. Nämä tilaisuudet ovat muodostuneet sangan suosituiksi ja lipuista on käyty ankaraa kilpajuoksu. Valitettavasti kaikki eivät aina mahdu mu-

kaan, sillä onhan lukumäärämme lähes 350 kadettia.

Ajankuvaan liittyy erottamattomasti rationalisointi ja motorisointi. Mutta vanhoja arvoja ei vielä täysin ole haudattu. On jäljellä jotain, nimittäin Kadettikoulun hevoset ja laskiainen. Näissä merkeissä vanhempi kurssi ajeli laskiaista ympäri Santahaminaa ja tanssi Kadettikerholla. Daamimme saivat ruusuksen kuvan sotilaselämästä.

Tuokiokuville varattu palstatila alkaa loppua. Kynässä on vielä mustetta, mutta kulukoon se loppuun, kun uusia sivuja almanakasta kääntyy ja seuraava Kylkirauta syntyy.

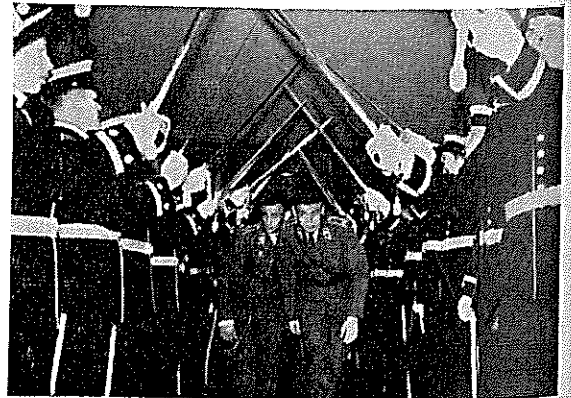
Ajatelmiä uudesta opetusohjelmasta

Viime syksynä oli upseeriston piirissä keskeisenä puheenaiheena Kadettikoulun uusi opetusohjelma. Asiaa vatvottiin puolelta jos toiseltakin. Arvioitiin uuden opetusohjelman vaikutusta kadettikasvatukseen. Luimme monia artikkeleita kyseessä olevasta asiasta ja olimme huomaavinamme, että nuoremmat upseerit yleensä asennoituvat kielteisesti, kun taasen vanhemmat esittivät varsin myönteisiä lausuntoja. Onpahan kerrankin sattunut niin, että nuoremmat vastustavat jotakin radikaalista uudistusta vanhempien sitä puoltaessa.

Tämä opetusohjelman muutos ei liene vieläkään joutunut pois "polttavien" puheenaiheiden kastiin. Koska olemme kuulleet Teidän vanhempien herrojen kyselleen kadettien mielipiteitä, päätimme ottaa ensimmäiseksi aiheeksi kadetin mielipiteet opetusohjelman muutoksesta.

Mielipiteet jakavat kadetit kolmeen pääryhmään. Ensiksi sellaiseen, jossa ihannoidaan ohjelmaa ennen muutosta. Toisen ryhmän muodostavat kadetit, jotka pitävät nykyistä järjestelmää ehdottomasti oikeana. Kolmas ryhmä muodostuu lähinnä vanhemmista kadeteista, jotka kannattavat kompromissiratkaisua. Käsittelemme ensin mainitun ryhmän mielipidettä. Eräs nuorempi kadetti kirjoittaa, että on pettynyt ja odotti tiukem-

Vanhempien kunniakuja
kasteyön jälkeen

Perinteiden Isä lyö uudet kadetit oppilaskunnan jäseniksi

paa koulua. Hän jatkaa koulutusohjelmasta. Tämän on oltava koulutusta sotaa varten. Sodassa ei pelata niin paljon psykologialla, vielä vähemmän kasvatusopilla. Ratkaisevat hyveet ovat taktiikan hallinta ja hyvä johtamistaito. Kirjoittaja jatkaa asettamalla kysymyksen: "Pystyykö opetusohjelma antamaan meille upseerilta vaadittavan henkisen ja ruumiillisen kunnon?" Tähän kirjoittaja itse vastaa kielteisesti. Tosin varauksella "vielä ainakaan". Kirjoittaja suhtautuu myönteisesti opiskeluvaatimusten lisäämiseen ja pitää oikeana lukurauhan järjestämistä.

Kiinnitämme huomiomme kirjoittajan ajatuksen perimmäiseen olemukseen, jonka pukisimme muotoon: Olemme kadetteja, emme halua olla mitään muita, emme halua, että meitä rinnastetaan yliopiston opiskelijoihin. Emme ole yhteismitallisia. Lisäksi huomaamme tuon kaipuun kuriin. Ilmiön, jossa miehet ovat ylpeitä siitä, että he joutuvat alistumaan kovempaan kuriin kuin muut.

Maininta opiskelurauhasta osoittaa mielestämme sitä, että nykyinen ohjelma tarjoaa mahdollisuudet reippaaseen aivovoimisteluun ja sitä, että todella opiskellaan, halutaan kartuttaa tietoja ja taitoja.

Kadettivala Sankariaulassa

Muutamia vastakkaisia ajatuksia edellisen kirjoittajan mielipiteisiin. Eräs saman kurssin kadetti kirjoitti kronikkavihkoon mietelmiä samasta asiasta, jossa totesi, että on hyvä kun preussilainen kuri on häviämässä. Kaivaten myös vielä suurempaa akateemista vapautta, kun mitä nyt on. (Nykyään on iltaloma joka ilta ja sunnuntailoman saa kun sen anoo, edellyttäen, ettei ole palvelustehtäviä.)

Suuri osa katsoo olevan aiheellista yleisen arvostamisen kannalta sen, että koulu on puhtaasti akateeminen. Tutkintoja suoritettaessa yliopistossa ja kurin ollessa lievempi kuin ennen.

Kolmannen ryhmän muodostavat vanhemmat kadetit. Koulutuksen päämääränä pidetään sodanajan perusyksikön päällikön tasoa esitaistelija ominaisuuksin. Koska kadettikouluun tullaan vapaaehtoisina ja tietoisina kasvatuksen päämäärästä, voitaisiin vähentää varomääräyksiä harjoitusten saamiseksi sodanmukaisemmiksi. Lisäksi koulutuksessa olisi otettava huomioon hieman erikoisemmat tilanteet, joissa jouduttaisiin suorittamaan laskuvarjohyppy, tehtävä veden alla, jolloin tarvittaisiin tetsukeltajan koulutuksen alkeita ja koulutusta kaikilla moottoriajoneuvoilla vaikeissakin olosuhteissa. Vielä on sissikoulutuskin jäänyt hieman lapsipuolen asemaan, puhumattaakaan lähitaistelukoulutuksesta, jossa vähimmäisvaatimuksena tulisi olla judon alkeiden hallitseminen.

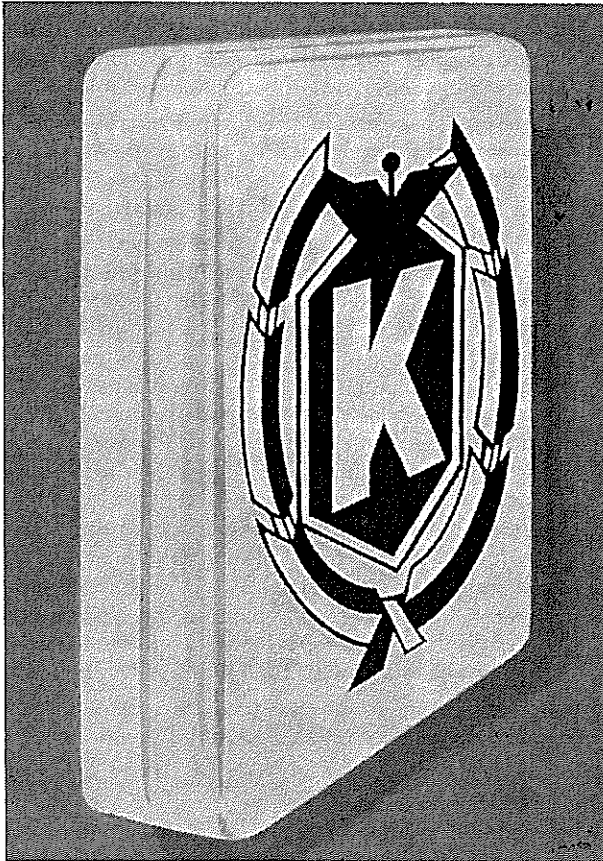
Psykologian alalta voitaisiin lisätä taitoa hallita omaa itseään tilanteissa, joissa pelko pyrkisi saamaan yliotteen.

Nämä yllä luetellut seikat lienevät kuitenkin kiinni määrärahakysymyksistä ja järjestelyvaikeuksista.

Sain pääsiäislomalla käsiini kirjan "Kunnian puolesta". Siinä kerrotaan ranskalaisista laskuvarjomiehistä, heidän kokemuksistaan Dien-Bien-Phu:ssa ja Algeriassa. Minua viehätti kohta, missä laskuvarjopataljoonan komentaja sai koulutettavakseen joukkion, josta hän upseereineen varsin omaperäisin menetelmin teki valioyksikön. Keinot olivat jokseenkin meikäläiset, paitsi, että oli olemassa ns viides toimisto, joka hoiti propagandan ja psykologisen sodankäynnin. Tämä viides toimisto oli yksi tärkeimmistä tekijöistä joukon kasvatuksessa. Nykyajan sodankäynnissä kumpikin sekä propaganda että psykologinen sodankäynti ovat varsin tärkeitä ja ajan kuluessa käyvät vieläkin tärkeämmiksi toimintavälineiden parantuessa ja kehittyessä. Näistä asioista meille tulisi puhua hieman. Mielestäni alkeetkin riittäisivät. Muuten olen täysin kolmannen ryhmän kannattaja.

No niin, loppujen lopuksi tässä on vain meidän mielipiteitämme asiasta. Nekin vain siltä pohjalta, ettemme tunne asioita tarkalleen.

Tulipahan selvitettyä mielipiteitä omasta vinkkelistä nähtynä, joskin ehkä hieman kapealla sektorilla, eikä niin järin syvämielteisestikään.

Näihin merkkeihin voitte luottaa

mister

K-kilpi ohjaa Teidät kauppaan, jonka monipuolinen tavaravaliokoma koostuu tunnetuista luotettavista merkkituotteista ja jonka asiakaspalvelu perustuu "paremman palvelun" tutkimukseen.

PÄIVÄN PARHAAT ASKELEET
VIEVÄT K-KAUPPAAN...

Kapteeni Heikki Pohjanpää

Suomen Kadettikoulun vaiheita 1819–1903

Haminan 1. Suomen Kadettikoulun hajoittamisesta tulee tänä vuonna kuluneeksi 60 vuotta.

Kadettiperinteittemme tiennäyttäjänä, isänmaallisen hengen kasvattajana ja kansallistunnon kohottajana erityisesti ankarina sortovuosina koululla ja sen kasvateilla on ollut merkittävä vaikutuksensa maamme kulttuurihistoriaan.

Haminan Kadettikoulu ryhtyi jatkamaan sitä upseerikasvatusta ja niitä perinteitä, jotka Y M Sprengtportenin johdolla aloitettiin Rantasalmen Haapaniemessä 1779. Suomen sodan 1808–09 puhjettua koulun toiminta lopetettiin mutta sitä ei sodan päätyttyä kuitenkaan muiden joukko-osastojen tapaan hajoitettu vaan se aloitti 15. 10. 1812 samassa paikassa toimintansa topografikunnan nimellä.

Kohtalokas sattuma joudutti koulun siirtämistä muualle; olihan jo 1792 sen siirtoa suunniteltu Karlbergin sotakoulun yhteyteen, mutta esitys raukesi silloin Karlbergissa suoritettujen rakennustöiden takia. Syyskuun 27 päivänä 1818 syttyi Haapaniemessä tulipalo, joka lyhyessä ajassa tuhosi kaikki rakennukset niin perusteellisesti, ettei koulun toimintaa entisellä paikalla enää voitu ajatella. Kadetit majoitettiin tämän jälkeen lähikyliin ja opetustoimintaa jatkettiin joulukuun puoliväliin saakka, jolloin koulu hajoitettiin. Helmikuun 1 päivänä 1819 koottiin koulu uudelleen ja opettajat ja kadetit majoitettiin Joroisten ja Rantasalmen pitäjiin. 29. 4. 1819 kymmenen kadettia ylennettiin ja muut sekä opettajakunta laskettiin toistaiseksi lomalle.

Keisarillisella käskyllä 26. 6. 1819 koko oppilaitos määrättiin siirrettäväksi Haminaan, missä se pääsi aloittamaan toimintansa 5. 3. 1821 Suomen Kadettikoulun (Finska Kadettkåren) nimellä. Keisari määräsi 233.663 ruplaa rakennusten kuntoon saattamiseksi ja 17.650 ruplaa opetusvälineiden hankkimiseksi. Leskikeisarinna Maria Feodorovna lahjoitti 10.000 ruplaa koulun kirjastolle. Haminaassa oli valmiina joitakin venäläiselle jalkaväkirykmentille rakennettuja kasarmeja, mutta koska ne eivät täydellisesti vastanneet sotilasopetuslaitoksen tarpeita sai rakennushallituksen ylitirehtööri C L Engel tehtävän suunnitella uudet kasarit kadettikoululle.

Uuden määräyksen mukaan tuli kadettikoulun oppilasmääräksi 60, joista puolet vapaaoppilaita. Kun tarpeelliset majoitus- ja opiskelutilat olivat valmistuneet avattiin 5. 3. 1821 vielä neljä luokkaa ja 12. 3. seuraavana vuonna alkeiskoulu, jonka tuli valmistaa oppilaita kadettikouluun. Alkeiskoulun oppilasmäärän 30:stä kadetista 20 oli vapaaoppilaita. Tämä alkeiskoulu ehti toimia 9 vuotta sillä 1831 se yhdistettiin kadettikouluun, joka nyt tuli käsittämään 6 luokkaa. Samana vuonna Suomen Kadettikoulusta annetussa asetuksessa määrättiin lisäksi mm, että koulun oppilaisiksi hyväksytään

upseerien ja aatelisten poikia, opetus sotilaallisissa aineissa suoritetaan venäjän kielellä, kadettien lukumääräksi vahvistettiin 90 kadettia, jotka kaikki olivat vapaaoppilaita ja koulun upseerien palvelus katsottiin palvelukseksi suomalaisissa joukoissa.

16. 1. 1850 määrättiin koulun opetusohjelmasta, että oppilaitos käsittää 7 luokkaa, joista 3 erikois- ja 4 yleistä luokkaa. Kadettien lukumäärä nostettiin 120:ksi, joista 105 oli vapaaoppilasta. Upseerien palvelus katsottiin nyt palvelukseksi venäläisissä joukoissa.

Vuonna 1862 astui voimaan uusi määräys, jonka mukaan pääsy kouluun oli mahdollista kaikille suomalaisille nuorukaisille säätyyn katsomatta. Edelleen säädettiin, että yleisillä luokilla kaikki kadetit joutuivat suorittamaan määrätyn vuosimaksun, kun taas erikoisluokilla olevat saivat opiskella valtion kustannuksella. Yleisillä luokilla saattoi kadetti suorittaa ylioppilastutkinnon neljännen ylimmän luokan jälkeen, mutta erikoisluokilla olevat saivat oikeuden ilman ylioppilastutkintoa opiskella yliopistossa.

Mielenkiinto, joka korkeilla venäläisillä vallanpitäjillä tuntui Suomen Kadettikoulua kohtaan olevan, ilmeni mm. niinä lukuisina tarkastuskäynteinä, joita sekä itse keisari että hänen lähimmät tarkastajansa koululle suorittivat.

12. 8. 1830 Keisari Nikolai I suoritti henkilökohtaisen käynnin Haminassa ja oli näkemänsä tyytyväinen. Vuonna 1838 vieraili HKK Suuriruhtinas Mikael Pavlovitsch koululla ja antoi päiväkäskysään 20. 3. 1838 mairittelevan arvostelun koulun erinomaisesta kunnosta ja hengestä. 1842 HKK kruununperillinen Aleksanteri Nikolajevitsch tarkasti koulun ja ilmoitti armollisen tyytyväisyytensä koulun järjestykseen ja vuonna 1851 uudisti Aleksanteri käyntinsä samoilla lausunnoilla.

Vuonna 1854 H. M. Keisari Nikolai I sekä suuriruhtinaat Konstantin, Nikolai ja Mikael Nikolajevitsch tarkastivat koulun meno- ja paluumatkallaan Helsingistä. Keisari Aleksanteri II tarkasti Suomen Kadettikoulun 22. 3. 1856 antaen kiitosmaininnan erityisesti ripeästä ja reippaasta esiintymisestä. Vuonna 1861 Suuriruhtinas Mikael Nikolajevitsch suoritti laajan tarkastuksen seuraten mm. äksiisiharjoittelua, voimistelua sekä oppitunteja ja käyden tuvissa, sairaalassa ja ruokasaleissa. Innostuneena kaikkeen näkemänsä hän ilmoiti vilpittömän tyytyväisyytensä.

Suuriruhtinas Mikael, kaikkien Venäjän sotakoulujen korkeimpana päällikkönä, osallistui myös vuonna 1862 kutsuvieraana Suomen Kadettikoulun 50-vuotisjuhlallisuuksiin, joita vietettiin loka-kuun 19 päivänä. Edellisenä iltana olivat juhliin kutsutut vieraat saapuneet ja varsinaisen juhlapäivä aloitettiin paraatilla ja jumalanpalveluksella, jossa saarnasi kenttärövästi Clas Collan. Päivällä oli juhlasaliin järjestetty tilaisuus, missä esitettiin 50-vuotishistoria ja myöhemmin illalla pidettiin maneesissa suuret juhlapäivälliset, joilla puhui mm. Kadettikoulun poliittisten aineiden opettaja vv. 1833—38 professori Fredrik Cygnaeus. Kirjallisesti lahjakas everstiluutnantti Gustaf

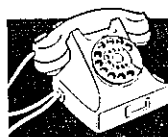

Päättaessänne auto- kaupat on myös "SAMPOMIES" lähettyvillänne

"SAMPOMIES"! Kuka? Missä? — Esimerkiksi juuri tässä on apu lähellä, sillä henkilö, jonka kanssa päätätte autokaupan, voi vakuuttaa autonne SAMPOON.

Autovakuutukseenne järjestetään kädenkäänteessä kuntoon ja Te saatte autonne rekisteröimistä varten tarvittavan todistekortin hetkessä.

Minkä merkkisen auton valinnettekin, vakuutusten paras merkki on SAMPO — olkoon kyseessä liikenne- tai vaunuvahinkovakuutus.

Lähin SAMPOMIES on yhtä lähellä
kuin lähin puhelin
— ja joskus vieläkin lähempänä

VAKUUTUS- SAMPO

Mortimer von Kraemer, joka oli mm kääntänyt ruotsiksi useimmat Pushkinin runot, esitti runoasuisen tervehdyksen entisille kadeteille. Lainatakoon hänen runostaan muutama ote:

... ”Dock, vad var detta mot den dag,
som gav ossa epåletter.
Man njöt en värld vart andedrag
ej sorger, oförrätter.
Han mindes mer av något slag
man var ju fänrik nu — och lätt
det blev att högre kliva.
Vad man sig tänkt som skönt och rätt
nu skulle sanning bliva.
Det onda skulle stå sig slätt
men ofta världen bröt sin stav
på dessa ungdomsdrömmar.”

— — —
”Man lärde framför allt och mest
att älska Fosterlandet.
Skilsmässan plägar allra bäst
tillknyta detta bandet,
som Finlands son vid hemmet fäst.”

Koulun 75-vuotisjuhlassa 1887 päätettiin ryhtyä kirjoittamaan Suomen Kadettikoulun historiaa. Tämä ilmestyikin sitten tammikuussa 1890.

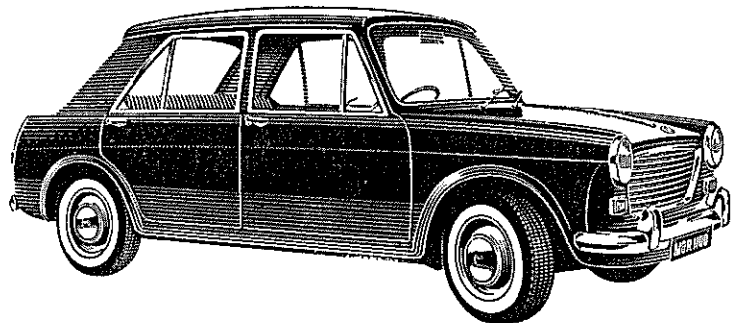
Suuriruhtinas Konstantin Konstantinovitschin käydessä joulukuussa 1900 tarkastamassa koulua tiedettiin hänen yrittäneen kaikin voimin säilyttää Suomen Kadettikoulun olemassaoloa. Häntä mahdollisimman voimat — Bobrikoff etunenässä — salivat kuitenkin hallitsijan allekirjoittamaan määräyksen vuonna 1902, että lukuvuodesta 1902—03 lähtien kaksi ylintä erikoisluokkaa lopetetaan. 23. 8. 1902 viimeiset Haminan kadetit ylennettiin upseereiksi. Nämä olivat:

Karl Magnus Ugglä
Knut Gunnar Öhmann
Georg Rundberg (Raustiala)
Fritz Alexander Kannianen
August Willehad von Behr
Armas Agaton Ilmanen
Johan Christian Sergei Fabritius

Suomen Kadettikoulun ensimmäinen johtaja Haminassa oli kenraalimajuri Peter Georg Thesleff (1775—1844). Hän oli johtajana vv 1819—1834. Thesleff oli ottanut osaa Napoleonin sotaan 1805—06 ja ollut kapteenina mukana kenraali kreivi Buxhoevedenin armeijakunnassa Suomessa 1808—09 osallistuen mm Helsingin ja Hämeenlinnan miehitykseen sekä Lemun taisteluun. Ken-

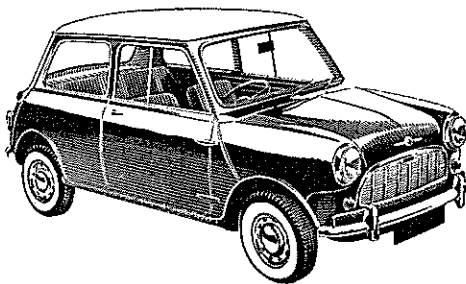
sen tietävät
kaikki:

**MORRIS
ON
HYVÄ
AUTO**

MORRIS 1100

Asiantuntijan auto, jossa on ainutlaatuinen HYDROLASTIC-jousitus. Etupyöräveto, laippajarrut ja tehokas lämmityslaitte. 5 hengelle mukavuutta ja tyylikkyyttä. Lyömättömät ajo-ominaisuudet sarjavalmistesteisten autojen luokassa.

MORRIS MINI-MINOR

Ajakaa taloudellisia kilometrejä. MORRIS MINI-MINOR kuluttaa 7 l/100 km. Se on ketterä 4 hengen auto, jossa on tilaa ja mukavuutta enemmän kuin päältä uskoisi. Viimeaikojen suosituimpia pikkuautoja 37 hv. 125 km/t.

Maahantuojat:

Helsinki, Fredrikinkatu 65, puh. 14 044

oy voimavaunu ab

raalimajuriksi hänet ylennettiin 1822 ja hän toimi virkansa ohella Helsingin yliopiston varakansleerina 1831—32. Kenraali Thesleffiä pidettiin huraanaisena ja oikeudenmukaisena miehenä joskin hän oli jonkin verran vieras oloihimme.

Thesleffin jälkeen koulun johtajaksi tuli kenraalimajuri Eberhard von Dittmars (1792—1843), joka toimi tässä tehtävässä vv 1834—1843. Hän oli ottanut osaa sotaretkeen 1812—15 ja ylennetty kenraalimajuriksi 1835. Dittmars oli pedanttisen tarkka ja kuria vaativa esimies, joka ei kaikissa tapauksissa saavuttanut kadettien suosiota.

Vapaaherra Johan Reinhold Munck (1795—1865) oli koulun johtajana vv 1843—1855. Suoritettuaan Haapaniemen kadettikoulun 1807 hän oli palvellut mm 2. Suomalaisessa Jääkärirykmentissä ja osallistunut Ranskan sotaretkeen 1814 sekä Turkin sotaan 1828—29. Kenraalimajuri Munck kohosi erittäin merkittäviin asemiin, komentaa mm Venäjän armeijan tunnustetuinta kaartinrykmenttiä Preobraschenskin kaartiä 1839—43. Myöhemmin jalkaväenkenraaliksi ylennetty Munck oli ritarillinen, oikeamielinen ja velvollisuudentuntoinen upseeri, jolle kuitenkin sattui välikohauksia suuriruhtinas Mikaelin kanssa.

Kenraaliluutnantti Otto Leonard von Blom (1798—1877) johti Suomen Kadettikoulua vv 1855—1858. Osallistuttuaan Persian 1826—27 ja Turkin 1828—29 sotiin von Blom johti Suomen rannikko-puolustusta vv 1855—56 torjuen mm 3. 9. 1855 englantilaisten hyökkäyksen Kokkolaan. Oltuaan sotaministeriön esikunnassa hän toimi lopuksi mm Vaasan kuvernöörinä vv 1858—61.

Kenraaliluutnantti Carl Mauritz Martinau (1797—1863) ranskalaisista esi-isistä polveutuva sotilas oli Suomen Kadettikoulun johtajana vv 1858—1863.

Martinau oli osallistunut lukuisiin taisteluihin Turkin, Puolan, Unkarin ja Krimin sodissa. Viimemainitun sodan aikana Tschornajan taistelussa hänen kerrotaan osoittaneen loistavaa henkilökohtaista rohkeutta valtaamalla kolmen rykmenttinsä kärjessä ranskalaisten patteriasemat. Antautumisneuvotteluissa ranskalaiset olivat ylpeillen maininneet Martinau ranskalaisperäisen nimen. Myöhemmissä taisteluissa hän menetti vasemman käsi-vartensa. Kenraali Martinau oli jalo luonne, velvollisuudentuntoinen ja sankarillinen.

Vapaaherra Edvard Gustaf af Forselles (1817—1891) oli itse Haminan koulun kasvatti ja saanut erinomaisena oppilaana nimensä koulun valkoiseen marmoritauluun. Hän toimi Kadettikoulun johtajana vv 1863—1871. Hän oli osallistunut Kaukaasian sotaretkeen 1845, toiminut senaattorina ja Keisarillisen Suomen Senaatin talousosaston jäsenenä sekä ylennetty tykistönkenraaliksi 1882.

Kenraaliluutnantti Alfred Fritiof Neovius (1830—1895) johti Kadettikoulua vv 1871—1885. Neoviuskin oli Haminan kadetti ja niinikään me-

KANSAN HENKI- JA SAIRAUS- VAKUUTUSMAKSUT OVAT MAAN HUOKEIMMAT

Henki- ja sairaus- sekä eläkevakuutuksia.
Palo-, murto-, tapaturma-, liikenne-, auto-,
vastuu-, televisio- ja muita vahinko-
vakuutuksia

KANSA-YHTIÖT

nestyksellisistä opinnoistaan saanut nimensä marmoritauluun. Humaanisuudestaan ja laajasta sivistyksestään tunnetun koulun johtajan mielenkiinto kohdistui myös kadettien vapaisiin harrastuksiin; niinpä hänen toimestaan hankittiin kouluun musiikinopettaja ja perustettiin kadettien oma orkesteri. Neovius huolehti myös siitä, että kadetit alkoivat loma-aikoinaan vieraillla Haminan sivistyneistöperheissä.

Suomen Kadettikoulun viimeinen johtaja oli sittemmin jalkaväenkenraaliksi ylennetty Carl Enckell (1839—1921), joka vv 1885—1903 toimi tässä tehtävässä. Itsekin Haminan kadettina Enckell ymmärsi koulun perinnerikasta miljöötä. Hänet valittiin myöhemmin Kadettiklubin hallitukseen ja 80-vuotispäivänään kutsuttiin sen kunniajäseneksi.

Suomen Kadettikoulun oppilaista useat nousivat huomattaviin sotilasarvoihin. Heistä oli sotamarsalkkamme lisäksi

jalkaväenkenraaleita	16
tykistönkenraaleita	5
ratsuväenkenraaleita	1
kenraaliluutnantteja	62
kenraalimajureita	118
kontra-amiraaleja	2
everstejä	176

Tiukan valvonnan alaisena tapahtunut opiskelu, karaiseva ja reipas elämäntapa, tiukka kuri ja

ihanteelliset elämäkatsomukset loivat kurssi kurssilta Haminan kadeteista yhtenäisen ja veljellisen toveripiirin, joka vuosikymmeniä jälkeenpäinkin haluaa keskuudessaan vaalia vanhaa katoamatonta kadettihenkeä. Tätä kadettihenkeä sotamarsalkka Mannerheim korosti puheessaan Kadettiklubille 1932:

”Meitä on vähän. Me katoamme tempon yhä kiihtyessä, mutta joukko miehiä, vaikkakin harvalukuinen, joka kunnioittaa yleviä traditioita, on moraalinen ominaisuus, elävä voima. Elämässä täytyy olla pysyviä, järkkymättömiä arvoja. Ne tulevat vielä kerran vaikutusvaltaan ja kunniaan. Maailmassa on jo havaittavissa monia merkkejä siitä, että pikkumaisuuden, teeskentelyn ja kurjan omanvoitonpyynnin on väistyttävä miehekkyyden, isänmaallisuuden ja lahjomattoman rehellisyyden tieltä. Jos näin tapahtuu, koittaa myös meille päivä, jolloin suomalainen kadetti mainitaan velvollisuudentunnon ja isänmaanrakkauden esikuvana ja silloin myös etsitään sitä rokotetta, joka istutettiin jokaiseen silloin, kun hän astui Kadettikoulun luostarinmuurien sisäpuolelle, joka sai kadetin selän suoraksi ja auttoi häntä läpi elämän vastustamaan raukkamaisuutta ja vilppiä, ja silloin on vanha koulumme ja sen henki uudelleen herännyt koettaakseen maassamme vielä kerran täyttää isänmaallisen velvollisuutensa.”

Jo Mukdenin taistelujen päivinä tunnettiin Teijon Nappitehtaan tuotteet. Oma armeijammekin on jo vuosikymmeniä pitänyt Teijoa hovihankkijanaan.

WIHURI-YHTYMÄ OY

Teijon Tehtaat

UUSIA MIESTEN KIRJOJA

ERROL BRATHWAITE KROKOTIILITANSSI

Jännittävä romaani II maailmansodan päiviltä; kertomus japanilaisen upseerin ja sivistyneen alkuasukaspäällikön maailmankatsomusten välisestä taistelusta Tyynen valtameren viidakkosaarella. 254 s. 8:50/10:50.

C. S. FORESTER HORNBLOWER JA HOTSPUR

Amiensin rauhan jälkeen puolella palkalla elää kituuttanut luutnantti Hornblower on juuri mennyt naimisiin kun hänet sodan jälleen uhattessa määrätään lähtemään merelle, missä jännittävät tapahtumat pian lähtevät vyörymään. 372 s. 10/12.—.

K. W. JANARMO VARHAISILMAILUMME 1753-1919

Mielenkiintoinen teos ilmailumme uranuurtajista, miehistä, joita pidettiin hassahtaneina, mutta jotka kaukokatseisuudellaan ja rohkeudellaan piirsivät nimensä historiaan. 118 suurta sivua, 116 kuvaa, 2 karttaa. 22/28.—.

otava

Kadetti kurssien uulumisia

35. Kadettikurssi 11-vuotias

21. 12. 1961 tuli kuluneeksi 10 vuotta siitä kun 35. kadettikurssi päätti opintonsa Kadettikoulussa. Erilaisten esteiden takia päästiin kurssijuhlaa viettämään vasta 1. 12. 1962 11-vuotisjuhla. Kokoon-tuminen tapahtui Hietaniemen hautausmaan portilla eli samalla paikalla, missä miltei 12 vuotta aikaisemmin oli oltu suorittamassa viimeistä kunnianosoitusta Suomen Marsalkalle. Hietaniemessä laskettiin seppele sankariristille ja kukkalaite Suomen Marsalkan haudalle. Hietaniemestä siirryttiin kapt O Rekolan kotiin, jonne rouvat olivat jo kokoontuneet lähemmän tutustumisen merkeis-sä. Iltajuhlaa vietettiin hotelli Marskissa. Kurssin kadettiväapeli, kapt Eino Sainio puhui kurssito-vereilleen yhteisen kadettiajan muistoista todeten mm että 35. kurssilla aloitti opintonsa 29 kadettia ja valmistui 21, joista palveluksessa on 18. Puh-teen naisille piti ltn Fredrik Wärnhjelm. Iloisen seurustelun ja tanssin merkeissä vietetyn illan päätteeksi sovittiin seuraavasta kokoontumisesta 15-vuotisjuhlan merkeissä.

2. 12. käytiin verestämässä vanhoja muistoja kadettikoulussa. Vierailu alkoi lyhyellä kunnian-osoituksella sankariaulassa, minkä jälkeen nautittiin yhteinen aamiainen nykyisten kadettien kansa. Pöydän vanhimpana oli kadettiaikainen jouk-kuen varajohtaja kapt Erkki Laatikainen. Aa-

Kapt E Laatikainen muistelee eräitä kurssille pitämiään kaappitarkastuksia.

maisen jälkeen vierailimme kadettikerroksessa ja kuuntelimme kapt Laatikaisen selostusta nykyisten kadettien opiskelusta. Kaaderiaulassa luettiin otteita kurssin aikana ilmestyneestä lehdestä "Luokkakäytävän Sanomista". Sieltä lehden si- vuilta löytyi miltei jokaisen tehdyt ja tekemättö- mät synnit, osa jopa kuvitettunakin. Mainittakoon että lehti jatkoi ilmestymistään vielä Taistelu- koulun luutnanttikurssillakin aiheuttaen ilmestyt- tyään joskus kiivastakin mielipiteenvaihtoa. Lehti palautti mm mieliin Rovajärven talvileirin tunnet- tuine puhutteluineen, osallistumisemme Helsin- gin 400-vuotisjuhlakulkueeseen sekä henkilökoh- taisia palveluksia vastustavan yhteisesiintymisem- me, mikä johti kurssin erottamiseen oppilaskun- nasta. Moniin muistoihin liittyi runsaasti poika- maisuutta mutta kurssin keskuudessa orasti jo melkoisesti tervettä kritiikkiä eräitä alkuperäisestä tarkoituksesta harhautuneita "perinnemenoja" kohtaan.

"Parta"

Villakoirien määrä näkyy olevan suoraan verrannollinen nykyiseen kadettimäärään.

JOHTAJAN OTTEET

Talvisodan eräänä kirkkaana maaliskuisena päi- vänä oli kenr Oesch seurassaan kapt Pesonius matkalla tarkastamaan etulinjaa Viipurin lahdel- la. Autolla mentiin niin pitkälle kuin tie ja ilma- vihollinen sallivat, mutta loppumatka piti tehdä hevoskyydillä. — Eräissä tienmutkassa olikin sit- ten kenraalia vastassa nostomies rekilamuskoij- neen.

Saavuttuaan miehen luo sanoi kenraali: "No nos- tomies, täällä taitaa olla kova ilmatoiminta". Tähän mies (persoonallisuus) vastasi: "On, kova on. Nyt lähdetään. Te kenraali tähystätte oikealle, te kap- teeni tähystätte vasemmalle ja taakse, minä itse hoitelen etupuolen".

PETROSKOI LENINGRAD MOSKOVA...

Suomen Matkatoimiston matkat Neuvostoliittoon tarjoavat lukuisia mielenkiintoisia matkakohteita. Matkat tänä vuonna porttinsa avanneeseen Äänisjärven Petroskoihin ovat saavuttaneet heti suuren suosion. Nyt Teillä on tilaisuus tutustua omakohtaisesti tämän päivän Petroskoihin. Tutustukaa laajaan Neuvostoliiton matkojemme ohjelmaan.

PETROSKOI 5-6 pv, alkaen 280:-

lähdet 18/ 6, 2/7, 16/7, 30/10. Laivalla Leningradiin, junalla Petroskoihin, jossa mm. laivamatka Äänisellä. Paluu bussilla halki Kannaksen lounaiseen Viipurissa.

LENINGRAD 3-7 pv, alkaen 125:-

116 eri lähtöä bussilla, junalla tai laivalla.

MOSKOVA 4-9 pv, alkaen 280:-

Suoraan Moskovaan tai Leningradin ja Novgorodin kautta, kulkuneuvoina juna, bussi tai lentokone.

SOTSHI 9 pv, 395:-

Joka lauantai 1/6—21/9, lisäviikko Sotshissa vain 120:-.

OHJELMASSAMME LISÄKSI MM: TALLINNA, KESKI-AASIA, KAUKAASIA, JALTA, VOLGA JA KUBAN, UKRAINA, JALTA.

OMA RYHMÄMATKANNE

Laadimme Teille suunnitelman ja teemme tarjouksen edullisesta omasta ryhmämatkasta esimerkiksi Petroskoihin. Ryhmämatka on edullisin ja antoisin tapa matkustaa naapurimaahamme. Käännykää Matkat Neuvostoliittoon-osastomme puoleen.

SUOMEN MATKATOIMISTO

Keskuskatu 1, puh 10 515
TAMPERE - TURKU - LAHTI - ROVANIEMI

A-matkat 1963

Suomesta ulkomaille suuntautuvan matkailun vuositaisessa kasvussa näyttelevät seuramatkat sangen merkittävää osaa. Tämä matkamuoto onkin ihanteellinen lomansa ulkomailta viettävälle Matti Meikäläiselle siihen liittyvien monien etujen ansiosta. Seuramatka on matkamuodoista huokein ja vaivattomin. Matkojen suunnittelu ja järjestely on kokeneiden asiantuntijain käsissä ja juuri kokemus takaa tunnettujen yksityisten matkatoimistojen järjestämien seuramatkojen onnistumisen. Matkan jokaisen vaiheen ollessa huolellisesti suunniteltu ja pätevän, kielitaitoisen matkanjohtajan huolehtiessa kaikista matkan aikana esiintuvista järjestelyistä ja muodollisuuksista voikin lomanviettäjä keskittyä nauttimaan huolettomana matkasta.

Yksityisyritteliäisyyden pohjalla toimivien matkatoimistojen seuramatkaohjelma A-MATKAT 1963 on valikoimaltaan sangen laaja ja monipuolinen tarjoten lukuisia mahdollisuuksia viettää lomansa etelässä, Alpeilla, risteillen Välimerellä ja Mustalla merellä tai tutustuen maanosamme suurkaupunkeihin. A-matkat jakautuvat kolmeen matkatyyppiin: kiertomatkoihin, lepomatkoihin ja risteilyihin. Kiertomatkoilla on valittavana laaja skaala viikon kestävästä Ruijan-matkasta 20 päivän Espanjan-kiertokseen. Matkojen nimet kuten Pariisi, Itävalta, Sveitsi—Italia—Itävalta ja Venetsia—Rooma—Capri kertovat jo niiden liikkumiskentästä. Lepomatkojen pääpaino on Välimeren alueella. Lepokohteiden helminauha alkaa Espanjan Costa Bravalta ja kiertää Ischian, Caprin ja Sisilian kautta Venetsian Lidoon, Lido di Jesoloon ja Gradoon sekä edelleen Jugoslavian rannikon Opatijaan ja Dubrovnikiin. Halukkaat voivat viettää lomansa seuramatkalla myös Mamaiassa tai Varnassa Mustan meren rannalla tai Alppien Pörschachissa ja Zell am Seessä. Risteilyt vievät tänä vuonna suomalaisia Mustalta mereltä Istanbulin ja Pireuksen kautta Lähi-Itään tai Välimeri—Mustameri risteilyllä Napolista Jaltalle.

Oman ryhmän seuramatkoissa muodostavat Neuvostoliittoon suuntautuvat matkat. Suomen Matkatoimiston järjestämien matkojen mielenkiintoisin kohde lienee matka Neuvostoliiton puoleisen Karjalan keskukseen Petroskoihin, suomalaisille miehille jatkosodan päiviltä tuttuun Äänisjärven kaupunkiin. Petroskoi onkin viime viikkoina ollut voimakkaasti esillä sekä lehdistössä että radiossa matkaselostusten ja kuvausten muodossa. Matkan mielenkiintoa lisää se, että paluu suoritetaan Leningradista bussilla halki Karjalan Kannaksen lounastaukoineen Viipurissa. Mainittakoon tässä yhteydessä, että Suomen Matkatoimisto järjestää Petroskoihin myös yksityisiä ryhmämatkoja halukkaille seurueille tai yhdistyksille. Tällainen ryhmämatka omana seurueena muodostuu hinnaltaan kaikkein edullisimmaksi ja matkana antoisimmaksi. Laajasta Neuvostoliiton-matkojen ohjelmasta kiinnostavat suomalaisia varsinkin bussimatkat kylpyläkeskuksiin Sotshiin ja Krimille. Kiinnostava uutuus on myös upea lentomatka eksoottiseen Keski-Aasiaan. Matkaohjelmassa ovat mukana myös Moskova, Mustanmeren-risteily, Kaukaasia, Volga ja Kubanin arot, Ukraina ja monille jo tuttu Tallinna.

OTSIKKOKUVA

Lento on päättynyt

Valok. Aulis Nyqvist

(III palkinto PEKoul-os:n järjestämässä valokuvauskilpailussa)

Pöytäkirja Kadettikunta r.y:n vuosikokouksesta Helsingissä Katajanokan Upseerikerhossa 23. 3. 1963 alkaen klo 10.00. Läsnä oli 43 ja valtakirjoilla edustettuina 1051 eli yhteensä 1094 jäsentä. Kokouksen puheenjohtajina toimivat kenraalimajuri O Seeve ja eversti V Vähätupa, sihteerinä majuri P Ojanperä sekä luutnantit P Uski ja M Röttsä.

1. §

Vuosikokous alkoi Kadettikunnan lipun sisäänmarssilla.

Tämän jälkeen Kadettikunnan puheenjohtaja kenraalimajuri O Seeve lausui avaussanat toivottaen läsnäolleet kutsuvieraat ja vuosikokouksen osanottajat tervetulleiksi. Avaussanoissaan hän loi katsauksen kuluneeseen toimintakautteen sekä selosti lähitulevaisuuden toimintasuunnitelmaa.

Avaussanojen jälkeen sotilaspastori Y Massa piti perinteellisen rukousaktin.

Tämän jälkeen puheenjohtaja luki vuosikokoukseen saapuneet puolustusministeri Arvo Pentin, jalkaväenkenraali S Simeliuksen ja Finska Kadettklubbenin tervehdykset.

Sitten seurasi tervehdyssähkeiden lähettäminen, jotka päätettiin lähettää

- Tasavallan Presidentille
- Puolustusministeri Arvo Pentille
- Jalkaväenkenraali S Simeliukselle
- Jalkaväenkenraali E Heinrichsille
- Kenraaliluutnantti Kai Savonjouselle sekä
- Everstinrouva Heisi Nurmiolle

Vuosikokous valitsi seppeleenlaskijoiksi ev L Könösen, maj A Rosenquistin ja maj O Inkisen, jotka välittömästi kävivät laskemassa seppeleet Suomen Marsalkan haudalle ja Hietaniemen sankarihaudalle.

Seurasi Kadettikunnan levykkeiden jako. Tunnustukseksi Kadettikunnan hyväksi suoritetusta työstä saivat levykkeen

Ev B Backström, levyke N:o 151

Maj evp K W Dunder, levyke N:o 152

Evl A A J Illukka, levyke N:o 153

Maj evp U K Läikkö, levyke N:o 154

Evl evp A V Mäki, levyke N:o 155

Komdri J K E Pirhonen, levyke N:o 157

Evl O V Pulkkinen, levyke N:o 158

Maj evp N G Sarmo, levyke N:o 159

Evl evp M Sikio, levyke N:o 160

Maj evp N T Stolpe, levyke N:o 161

Maj I Tiainen, levyke N:o 162
Kenraalimajuri O Seeve ilmoitti, että Kultaiseen Kirjaan on merkitty seuraavien upseerien nimet:

Korhonen, Antti Olavi, ylennetty kenraalimajuriksi 14. 7. 1961

Saukkonen, Tauno Sakari, ylennetty kenraalimajuriksi 16. 9. 1961

Astola, Aaro Ilmari, ylennetty kenraalimajuriksi 16. 9. 1961

Hirva, Reino Erkki, ylennetty kenraalimajuriksi 16. 9. 1961

Koppinen, Veikko William, ylennetty kenraalimajuriksi 15. 3. 1962

Karhunen, Veikko Evert, ylennetty kenraalimajuriksi 15. 3. 1962

Samalla hän ilmoitti, että valtuuskunnan edellisenä päivänä pidetyssä kokouksessa päätettiin, että Kultaiseen Kirjaan merkitään

Halttu, Paavo Oskari, ylennetty kenraalimajuriksi 11. 1. 1963

Ilmola, Paavo, ylennetty kenraalimajuriksi 11. 1. 1963

Kare, Risto Ilmari, ylennetty kenraalimajuriksi 11. 1. 1963

Leinonen, Kaarlo Olavi, ylennetty kenraalimajuriksi 11. 1. 1963

Kenraali Hannes Ignatiuksen Kadettisäätiön puolesta suoritti kenrli Olavi Huhtala säätiön myöntämien stipendien jaon.

Kadettikunnan lippu poistui.

Tämän jälkeen seurasi lakitieteen tohtori Tauno Suontaustan esitelmä aiheesta: Suomen puolueettomuus.

Seurasi kahvitauko.

2. §

Varsinaisen vuosikokouksen avasi Kadettikunnan puheenjohtaja kenraalimajuri O Seeve.

3. §

Vuosikokous todettiin sääntöjen mukaisesti kokoonkutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.

4. §

Kokouksen puheenjohtajiksi valittiin kenrm O Seeve ja ev V Vähätupa, sihteeriksi maj P Ojanperä, ltn P Uski ja ltn M Röttsä, pöytäkirjan tarkastajiksi kom A Komulainen ja evl O Saari sekä ääntenlaskijoiksi maj P Calonius, maj H Luova ja maj M Niemi.

5. §

Käsiteltiin vuosikertomus toimintavuodelta 1962. Valtuuskunnan jäsenen ev Liikkasen esityksestä hyväksyttiin vuosikertomus pienen korjauksen jälkeen.

6. §

Maj Ojanperä luki Kadettikunnan ja Kylkiraudan tilintarkastuskertomukset.

7. §

Ev Hautalan esityksestä myönsi vuosikokous yksimielisesti hallitukselle tili- ja vastuuvapauden.

8. §

Kapt Lappalainen luki valtuuskunnan kokouksessa tarkistettun vuoden 1963 toimintasuunnitelman ja ehdotti, että se hyväksyttäisiin.

Toimintasuunnitelma hyväksyttiin.

9. §

Käsiteltiin hallituksen aloitteet.
— Vuosikokouksen pitäminen vastaisuudessa muualla kuin Helsingissä.

Kapt Euramo: Hallituksen piirissä on käsitelty ajatusta vuosikokouksen pitämisestä muualla kuin Helsingissä. Myös valtuuskunta on kokouksessaan perehtynyt asiaan. Aloitteen toteuttamiselle ei ole olemassa teknillisiä eikä taloudellisia esteitä. Valtuuskunta yhtyi hallituksen kantaan siitä, että mikäli ajatus toteutetaan, sen tulisi tapahtua yhteistoimin Upseeriliiton vuosikokouksen siirtämisen kanssa.

Valtuuskunta esittää, että kysymys jätetään uuden hallituksen käsiteltäväksi.

Hallitus sai valtuudet neuvotella asiasta Upseeriliiton hallituksen kanssa ja sen jälkeen selvitetään asia kadettipiirien kanssa.

— Suomen Marsalkka Mannerheimin Kadettisäätiön toimintaperiaatteiden mahdollisesta muuttumisesta johtuen on päätettävä, ryhtyykö Kadettikunta vastaisuudessa vuosittain tukemaan säätiön toimintaa sellaisella summalla, joka mahdollistaa säätiön toiminnan.

Maj Ojanperä: Viime vuosikokoukselle esitettiin Kadettikunnan hallituksen suunnitelma, jonka mukaan Kadettikunnan jäseniltä ei enää kerättäisi henkilökohtaisia lahjoituksia Suomen Marsalkka Mannerheimin Kadettisäätiölle, vaan Kadettikunta ryhtyisi rahallisesti tukemaan säätiön toimintaa sellaisella summalla, joka mahdollistaa säätiön toiminnan. Jotta tähän voitaisiin mennä, niin Kadettikunnan jäsenmaksua on korotettava suunnilleen sillä summalla, jolla tuetaan säätiön toimintaa. Järjestelyn tarkoituksena on saada kaikki Kadettikunnan jäsenet säätiön tuen piiriin. Periaatteessa viime vuosikokous hyväksyi tämän suunnitelman.

Nyt on päätettävä lopullisesti, ryhtyykö Kadettikunta rahallisesti tukemaan Suomen Marsalkka Mannerheimin Kadettisäätiön toimintaa sellaisella summalla, joka mahdollistaa säätiön toiminnan. Talousarvio on tehty tältä pohjalta.

Ev Vähätupa lisäsi, että kysymyksessä ei ole henkivakuutukseen rinnastettava toiminta, vaan puhdas toveriapu ja sillä perusteella hän ehdotti hallituksen ehdottaman päätöksen tehtäväksi.

Päätettiin, että Kadettikunta ryhtyy rahallisesti tukemaan Suomen Marsalkka Mannerheimin Kadettisäätiön toimintaa sellaisella summalla, joka mahdollistaa säätiön toiminnan.

— Edelliseen liittyen Kadettikunnan sääntöjen 18. §:n muuttaminen.

Maj Ojanperä: Koska vuosikokous päätti, että Kadettikunta ryhtyy rahallisesti tukemaan Suo-

men Marsalkka Mannerheimin Kadettisäätiön toimintaa, niin tästä johtuen Kadettikunnan hallitus esittää Kadettikunnan sääntöjen 18. §:n muutettavaksi näin kuuluvaksi:

18. §

Kadettikunta saa varansa jäsenmaksujen, lahjoitusten, jälkisaadoksien, julkaisujen ja keräysten avulla. Jäsenmaksun suuruuden määrää vuosikokous.

Kaikkien 3. §:n tarkoittamien henkilöjäsenten jäsenmaksu on alla mainituin poikkeuksin samansuuruinen.

Erossa vakinaisesta palveluksesta oleva jäsen voi yhdellä kertaa suorittaa etukäteen kymmenen vuoden jäsenmaksun, jolloin hänen on maksettava suoritusvuoden jäsenmaksu kymmenkertaisena.

Jäsenmaksuista ovat täysin vapaat

- 1) kunniajäsenet,
- 2) ne, jotka hallitus erityisistä syistä on toistaiseksi tai määräajaksi vapauttanut jäsenmaksujen suorituksesta.

Alennetun jäsenmaksun suoritavat kuusikymmentä vuotta täyttäneet jäsenet.

Jäsenyhdistykset eivät maksa jäsenmaksuja.

Muutos merkitsee sitä, että kuusikymmentä vuotta täyttäneet eivät enää ole vapaat jäsenmaksujen suorituksesta, eivätkä myöskään hallituksen jäsenet. Kuusikymmentä vuotta täyttäneet maksavat tästä lähtien alennetun jäsenmaksun ja hallituksen osalta muutos johtuu hallituksen omasta päätöksestä, jonka mukaan hallituksen jäsenet haluavat myös maksaa täyden jäsenmaksun.

Kadettikunnan sääntöjen 18. §:n muutosehdotus hyväksyttiin yksimielisesti ensimmäisessä käsittelyssä.

10. §

Ev Liikkanen esitti hallituksen laatiman talousarvion vuodelle 1963 pienen täydentämisen jälkeen hyväksyttäväksi.

Kokous hyväksyi talousarvion.

Samalla hyväksyttiin jäsenmaksuksi nmk 10,—, alennetuksi jäsenmaksuksi nmk 5,— ja uusien upseeriden liittymismaksuksi nmk 15,—. Liittymismaksusta merkitään nmk

5,— vuoden 1963 säätiölahjoitukseksi, jolloin uudet upseerit kuuluvat Suomen Marsalkka Mannerheimin Kadettisäätiön tuen piiriin jo vuonna 1964 ja nmk 10,— merkitään vuoden 1964 jäsenmaksuksi.

11. §

Puheenjohtaja esitti työjärjestykseen sellaisen muutoksen, että otettaisiin käsiteltäväksi Kadettikunnan kunniajäsenyyskysymys. Muutos hyväksyttiin.

Tämän jälkeen puheenjohtaja esitti, että kenraaliluutnantti Olavi Huhtala, joka vuodesta 1932 lähtien on ollut Kadettikunnan monissa eri luottamustehtävissä ja jonka ansiosta Kadettikunnan asiat hoidettiin vaikeina sotavuosinakin, kutsuttaisiin Kadettikunnan kunniajäseneksi. Asia oli edellisenä iltana käsitelty valtuuskunnan kokouksessa ja tällöin oli yksimielisesti päätetty esittää tämä hallituksen ehdotus vuosikokoukselle.

Yksimielisesti päätettiin kutsua kenrli O Huhtala Kadettikunnan kunniajäseneksi.

Valittiin lähetystö, johon tulivat kenrm O Seeve, ev Y Hautala ja ev J O Valtonen, joka sai tehtäväkseen käydä kutsumassa Upseerikerhossa eräässä toisessa kokouksessa olevan kenrli Huhtalan Kadettikunnan kunniajäseneksi.

Kenraaliluutnantti Olavi Huhtala saapui vuosikokoukseen ja ilmoitti mielihyvin ottavansa vastaan Kadettikunnan kunniajäsenyyden sekä kiitti osakseen tulleesta huomavaisuudesta.

12. §

Suoritettiin Kadettikunnan toimihenkilöiden vaalit.

Kadettikunnan valtuuskunnan esitys hallituksen kokoonpanoksi hyväksyttiin yksimielisesti. Valituiksi tulivat seuraavat upseerit

Puheenjohtaja Varapuheenjohtaja
kenrm O Seeve ev M M Sisto

Jäsenet

ev	B Backström
evl evp	U S Haahti
evl	E Hirva
maj	M Uotinen
kapt	N Lappalainen
kaptl	J Klenberg
kapt evp	A Euramo
kapt evp	L Reunala

Kadettikunnan valtuuskunnan kokoonpanoksi hyväksyttiin yksimielisesti maj Seitolan tekemä esitys. Valituiksi tulivat:

Helsingissä olevat jäsenet
ev J O Valtonen
ev S Liikkanen
ev E Setälä
kom evp A Kivikuru
evl A Haapaniemi
maj evp A Rosenquist
maj J Valtanen
kapt evp U Silventoinen

Maaseutujäsenet
ev L Könönen
ev V Vähätupa
ev evp Y Hautala
ev evp V Rommi
ev J Hynninen
evl R Pallasvuo
evl N Väänänen

Tilintarkastajiksi tulivat valituiksi

evl A E Ahola
evl evp U K Lehtonen
evl evp P K Heino
varalle:
evl K K Mäntylä
maj E U Seitola

13. §

Käsiteltiin kadettiipiirien aloitteet.

— Mikkelin ja Suomenlinnan kadettiipiirit: On tutkittava mahdollisuuksia liittää Kadettikunta toiminnallisesti Upseeriliittoon.

Maj Ojanperä: Kadettikunnan hallitus esittää seuraavaa:

1. Yhteenliittämisen mahdollisuuksia on tutkittu ja asiaan liittyviä perusteita on selvitetty.
2. Uusia näkökohtia ei ole tullut esille muutama vuosi sitten suoritettun tutkimuksen jälkeen.
3. Näyttää siltä, että asia tuntuu kypsyvän lähivuosina uudelleen esille otettavaksi.
4. Ehdotetaan, että uusi hallitus jatkaa yhdistämismahdollisuuksien selvittelyä tarkoituksella että aikanaan tarpeen vaatiessa voidaan asia perustellusti ottaa esille.

Vuosikokous hyväksyi hallituksen vastauksen.

— Kainuun ja Lahden kadettiipiirit: Jäsenmaksut tulisi periä Kadettikunnan toimiston toimesta suoraan jäseniltä.

Maj Ojanperä: Kadettikunnan hallitus on käsitellyt aloitteen ja tulit siihen tulokseen, että seuraavista syistä se ei kannata jäsenmaksujen perimistä suoraan toimistosta:

1. On olemassa vaara, että jäsenmaksujen saanti entisestäänkin huononee.
2. Yhteydenpito kadettiipiireissä, varsinkin evp-jäseniin, käy entistä heikommaksi.
3. Kadettiipiirit eivät pysty koristojensa avulla valvomaan millainen on jäsenmaksutilanne (= säätiömaksutilanne) esim jonkun vakavasti sairastuneen jäsenen osalta (piirikortti käy tarpeettomaksi).
4. Useimpien kadettiipiirien peiriessä omia piirimaksujaan käy Kadettikunnan jäsenmaksun periminen kätevästi samanaikaisesti (mikään ei estä kadettiipiiriä hankkimasta itselleen postisiltotiliä ja tilillepanokortteja, joihin joko pai-

netaan tai kirjoitetaan tarvittava teksti).

Toimistotyön kannalta ei suora jäsenmaksujen periminen tuota vaikeuksia, joten se ei ole esteenä, mutta kaikkesta huolimatta hallitus ei suosittele siirtymistä suoraan perimistapaan.

Vuosikokous hyväksyi hallituksen kannanoton.

14. §

Puheenjohtaja luki vuosikokoukseen saapuneen jalkaväenkenraali E Heinrichsin tervehdyssähkeen.

15. §

Varsinaisten vuosikokousasioiden päätyttyä kiitti puheenjohtaja vuosikokouksen osanottajia yksimielisestä ja asiallisesta asioiden käsitelystä ja julisti vuosikokouksen päättyneeksi.

Vuosikokouksen puolesta ev K S Laakso kiitti puheenjohtajaa erittäin hyvin valmistellusta ja johdetusta kokouksesta.

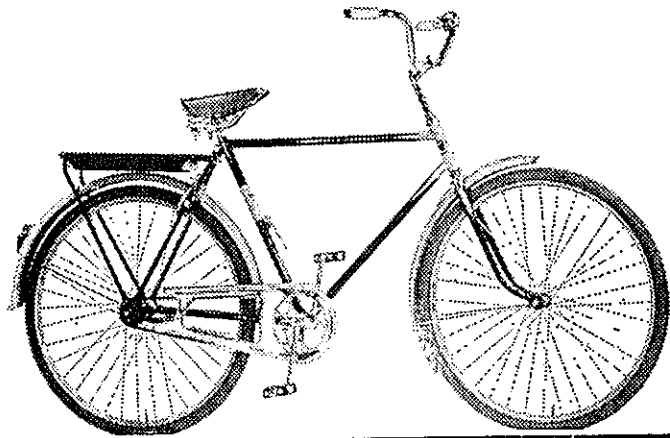
16. §

Kokous päättyi klo 12.55.

KOHENTAKAA KUNTOANNE
ja ajakaa polkupyörällä sillä

Pyrkijä polkupyörä

takaa Teille miellyttävät kilometrit.
Se on monien testausten tuloksena paitsi tyylikäns myöskin ennenkaikkea kestävä.
Vauhdikkaitten matkojen ajokki.

Valmistaja:

RAUTATEOLLISUUS OY PYRKIJÄ

Turku, Jokikatu 2—6 Puh. 20 944

LÄNSIMAISSIA KÄSITYKSIÄ . . .

jatk. sivulta 19

Hänellä oli myös sääntö itseään varten vaikeiden komentajatehtäviensä aikoina:

"NUKKUMAAN KYMMENELTÄ JA YLÖS KUUDELTA!"

Ja hän kirosi lujasti sitä, joka häiritsi häntä tällä välin.

Mutta samalla kun korostetaan tahdonvoiman ja arvostelukyvyn merkitystä, on kuitenkin tärkeätä nähdä, että ellei tahdonvoimaan liity tervettä arvostelukykä, se voi olla suureksi vaaraksi.

Mukautumiskyky — ja joustavuus — Komentajan on aina oltava valmis muuttamaan taktiikkaansa tai välinettä. Tilanteen vaihtelut saattavat olla hyvin äkillisiä, joten komentajan on oltava valmiina muuttamaan taktiikkansa täydellisesti millä hetkellä tahansa. Japanilaisten komentajien puutteena on sanottu olleen, että heidän mielenlaatunsa ei ollut mukautuvainen. He pitäytyivät alkuperäissuunnitelmiinsa vielä kauan sen jälkeenkin, kun tilanteen muutokset olivat osoittaneet ne hylättäviksi.

Mielikuvitus — Komentaja tarvitsee mielikuvitusta, mutta 'kurinalaista mielikuvitusta'. Aina on olemassa ristiriitaa päätöksen teon ja sen muuttamisen välillä, ja komentajan mielikuvituksen on autettava näiden kahden tekijän välisen tasapainon saavuttamisessa. Ilman tätä tasapainoa päättäminen muodostuu jääräpäisyydeksi ja mukautumiskyky häilyväisyydeksi.

Ihmistuntemus ja hallinnollinen taito — Komentajan on tiedettävä enemmän kuin alaiensa ja hänen tietoutensa on sisällyttävä: (a) miesten tuntemus; (b) vihollisen ja erityisesti viholliskomentajan tuntemus; (c) taktiikan pääperiaatteiden tuntemus; ja (d) hallinnollinen tuntemus. Useimmat komentajan ratkaistavaksi tulevat ongelmat ovat hallinnollisia. Hän tietää, mitä hän haluaa tehdä, mutta pystyykö hän siihen? Voiko hän ylläpitää ja huoltaa joukkoja niissä paikoissa, joihin hän haluaa ne sijoittaa? Riski voi olla liian suuri. Siksi hänen on kyettävä oikein arvioimaan riskit, ja se onkin ehkä hyvän komentajan tärkein koetinkivi.

Rehtiys — Vielä on eräs ominaisuus. Se on todellisen johtajuuden kriteerio, jonka on kestettävä vastoinkäymisissä. Se on komentajan rehtiys. Miehet seuraavat aina johtajaa, joka voittaa, mutta eivät seuraa eivätkä tottele häntä silloin, kun taistelu hävitään, ellei hän ole rehellinen, ja elleivät he luota häneen. "Jos he luottavat, he kestävätkin." Tällaisen luottamuksen voittamiseksi tarvitaan "suurta ja yksinkertaista rehtyyttä". Komentaminen tekee miehen yksinäiseksi. Pitkäaikainen komentaminen on vaarallista. Hänen on varottava ympärillään miehiä, jotka sanovat aina "kyllä" ja ovat liehakoitsijoita. Kuitenkin kriisin hetkellä kaikki alaiset pysähtyvät ja odottaen komentajansa ratkaisua sanovat: "Mitäs nyt?" He katsovat

komentajansa johtajanaan ja hänen on johdettava heitä. Se ei ole helppoa, mutta se on komentajan suuri hetki. Silloin hänet punnitaan. Koko hänen johtajakoulutuksensa on ollut tietoisesti tai tiedottomasti valmistautumista tätä hetkeä varten. Ainoa ratkaiseva ominaisuus, joka auttaa häntä suoriutumaan tästä hetkestä voitokkaasti, on rehellisyys ja aitous.

VAATIMUKSET TÄYTTÄVÄN JOHTAJAN VALINTA

Edellä on tarkasteltu eräitä sotilasjohtajalle asetettuja vaatimuksia. Miten nämä ominaisuudet voidaan juurruttaa tuleviin armeijan johtajiin? Parhaiten siihen päästään valinnan avulla sekä kannustavalla ja perinpohjaisella koulutuksella.

Tulevilta sotilasjohtajilta vaaditaan luonnetta ja suurta älykkyyttä. Kaikilla upseereilla ei tietenkään voi olla kaikkia vaadittavia ominaisuuksia. Jotkut heistä saattavat olla hyviä komentajia kentällä ja toiset sopivat paremmin korkeampiin esikuntatehtäviin tai suunnittelijoiksi. On käytettävä oikeaa valintaa. "Valinta on välttämätön tasapainon luomiseksi." On löydettävä korkeampiin tehtäviin tarvittavat upseerien perusominaisuudet, ja sitten heidät on valittava kukin omien taipumustensa perusteella, ja heidän uransa suunniteltava senmukaisesti.

Nuorten upseerien valinta

Tästä aiheesta on vaihdettu paljon mielipiteitä ja yritetty löytää ratkaisua. Aivan viimeaikoihin saakka ei esim Englannin kadettikouluun pyrkivien kadettien määrä ole ollut riittävä, mutta Englannin viranomaiset eivät vaaranna tulevaisuutta alentamalla pääsyvaatimuksia. On pidetty parempana pienempää lukumäärää kuin huonompaa ainesta. Nyt pyrkijöitä on tyydyttävästi. On täysi syy olettaa, että valintaperusteet ovat olleet näin oikeat, ja että armeijaan tulevat upseerit ja kadettikouluun menevät kadetit ovat hyvää ainesta.

Tässä kuitenkin on olemassa tietty vaara. Kun toisen maailmansodan muistot ovat katoamassa, ja kun sota tulee yhä tieteellisemmäksi ja teknillisemmäksi, niin rauhanaikaiset ja akateemiset saavutukset pyrkivät jättämään varjoonsa eräät ominaisuudet, nimittäin persoonallisuuden ja luonneteen. Olkoon upseeristo teknillisesti miten taitava tahansa, kuitenkin tieteelliset eivätkä opilliset saavutukset ole tarpeeksi. Ne hyödyttävät vain vähän tai ei yhtään johtajuutta. Tulevaisuuden kenttäkomentajien ei pidä itse olla spesialisteja; heidän on tiedettävä paljon teknillisistä seikoista, mutta heidän päävelvollisuutenaan tulee olemaan sotatoimien johtaminen sekä tekniikan tuntijoiden että tiedemiesten välisen tasapainon säilyttäminen, ja kaikkien innostaminen yhteistä päämäärää kohti.

Korkeimman luokan upseereja luotaessa on otettava huomioon kolme näkökohtaa. On laajennettava heidän ammatitietouttaan sotilasyliopiston avulla. On valmistettava upseereja, joilla on tieteellinen, taloudellinen, filosofinen ja kaunokirjallinen sivistys. Kaikki nämä ainekset ovat arvokkaita. Vähäarvoisin ei suinkaan myöskään ole toiminta-alan luominen dynaamiselle persoonallisuudelle, sillä armeija tarvitsee toiminnan miehiä ja suorittaessaan "koeajoaan" joukkojen parissa he voisivat jakaa niille osan energiastaan ja innostustaan.

Harvoin löytyy niin kaikilla vaadittavilla aloilla monipuolinen upseeri, että hän sopii sekä korkeammaksi komentajaksi että esikuntaupseeriksi. Esimerkit tällaisesta monipuolisuudesta ovat todella harvinaisia. Siksi meillä on oltava kahdenlaisia upseereja — joukkojen tasolla olevia: miehiä, jotka osaavat käsitellä joukkoja kentällä, ja joita ei tarvitse "sivistää" ja "valistaa"; tämän joita yläpuolella meillä on oltava "korkeamman tason komentajien kaaderi", joka kykenee johtamaan kansakuntaa sellaisessa sodassa, johon liittyy sekä tieteellisiä, taloudellisia, oikeudellisia että poliittisia näkökohtia. Näillä miehillä on oltava laaja sivistys ja äly. Heidän on oltava älymystö, jolla on myös kokemuksen pääomaa.

Koulutuksen järjestely

Ei liene tarpeellista painottaa sitä, että saatamme hyviä upseereita armeijaan, meidän on tehtävä heidän jatkokoulutuksensa ja uransa tarpeeksi puoleensavetäväksi saadaksemme heidät pysymään palveluksessa.

Nykyisissä uudenaikaisissa olosuhteissa on ilmeistä, että monet näistä upseereista aloittavat ja lopettavat sotilasuransa tekniikan tuntijoina tai rajoittavat toimintansa yhden aselajin tai puolustushaaran pariin. Toiset saattavat erikoistua myöhemmin elämässään tulematta silti teknillisiksi asiantuntijoiksi. He erikoistuvat esimerkiksi hallinnolliseen esikuntatyöhön, jonkin erityisaseen kehittämiseen tai erityistaidon oppimiseen. Usein sanotaan, että tällaista erikoistumista ei armeijassa suosita. Saattaa olla niin, mutta voitaisiin nimetä monia upseereita, jotka ovat näin menelleet.

Kuten on jo esitetty, tämä teknillinen ja erikoiskoulutus on toivottavaa ja todella välttämätöntä nykyaikaisessa armeijassa, jotta sillä olisi tarvittava taito käyttää nykyaikaista kalustoa ja soveltaa nykyaikaisia metodeja. Mutta on kuitenkin tosiasia, että teknillinen taito yksin ei tuota seläistä kaikkea käsittävää sotilaallista tietoutta ja kykyä, jota tarvitaan innostamaan miehiä. Ja tämä on välttämätöntä korkeissa komentajatehtävissä kentällä.

Pyrittäessä suppeasti esittämään, miten ja missä tämän päivän brittiupseeri koulutetaan korkeampiin johtajatehtäviin, on heti todettava, että Englannissa on paraikaa käynnissä väittelyä koulutuksen järjestelystä.

Jatkokoulutuksen osalta on todettava, että vv 1921—38 Englannin sotakorkeakoulujen kurssit olivat kaksivuotisia, mutta nykyisin ne kestävät vain vuoden. Aikaisemmin toinen vuosi käytettiin kokonaisuudessaan suurten joukkojen johtamiskoulutukseen ja aselajien välisen yhteistoiminnan oppimiseen.

Englantilaiset uskovat itse, että juuri tuo jatkokoulutusvaihe oli varsin onnistunut. Rauhan aikana ei tuota koulutusta voida käytännössä antaa, koska riittävän suuria joukkoja ei ole koossa käytettävissä, mutta vv 1921—38 oli sotakorkeakoulun teoreettisesti antama johtajakoulutus sotakokemusten valossa ilmeisen onnistunut.

Englannissa esiintyy nyt mielipiteitä, että kahden vuoden sotakorkeakoulun kurssi tulisi palauttaa tai että toinen vuosi olisi pakollinen ainakin osalle valittuja upseereita.

Englantilaiset esittävät edelleen, että minkä tahansa järjestelyn brittiarmeija omaksuneekin, sen on oltava varuillaan, ettei upseeristosta tule joukko teknillisiä erikoistuntijoita, jotka tuijottavat vain omaa erikoisalaansa. On varmistauduttava siitä että huipulla on aina sellaisia upseereita, jotka ymmärtävät sotilaita ja pystyvät innostamaan nämä tekemään mahdottomasta mahdollisen, ja joilla on tarpeeksi yleistä sotilaallista tietoutta johtakseen taistelua ja sotatoimia. Toisin sanoen miehiä, joilla on menneisyyden suurten johtajien ominaisuudet.

Koulutus Ranskassa

Ranskassa upseerit rekrytoidaan joko miehistön keskuudesta tai sota-akatemiosta. Pääosa aktiiviupseereista tulee Saint-Cyr'in kadettikoulusta. Päätettyään yhden vuoden korkeammat opinnot oppikoulussa (ylioppilastutkinto), voi nuori mies ottaa osaa sisäänpääsytutkintoon.

Ensimmäisen vuoden aikana Saint-Cyr'issa oppilaat saavat kuuden kuukauden jalkaväen peruskoulutuksen. He ovat arvoltaan upseerikokelaita ja palvelevat sitten neljä kuukautta jossakin yksikössä. Ensimmäisen vuoden lopulla valitsijakunta suorittaa karsinnan heidän keskuudessaan.

Toisen vuoden aikana heitä koulutetaan sotayliopistossa, joka valmistaa sotatieteen kandidaatin (Licence Militaire) arvoa varten. Ja ne, jotka läpäisevät loppututkinnon, ylennetään aliluutnantteiksi. Tämän jälkeen yksi ryhmä — suurin — menee koulun eri osastoihin saadakseen erikoisaselajikoulutusta Saint-Cyr'in komentajalinjalla.

Toinen ryhmä palaa sotayliopistoon jatkamaan opintojaan seuraavaa tutkintoa varten (Saint-Cyr'in yliopistolinja).

Tietty määrä siviiliopiskelijoita, jotka ovat suorittaneet sotilaskoulutuskursseja siviiliyliopistoissa ja ovat palvelleet jossakin armeijan yksikössä, voivat myös anoa pääsyä vakinaiseen armeijaan. Jos heillä on todistus vain yhden vuoden kurssista, voivat he tehdä kahdeksan vuoden sopimuksen ja pääsevät Saint-Cyr'iin toisen vuosikurssin oppilaisiksi. Jos heillä on kandidaattitutkinto, voivat he tehdä viiden vuoden sopimuksen ja heidät nimitetään heti aliluutnantteiksi ja lähetetään erikoiskoulutusta varten aselajikouluihin.

Kaikkien upseerien on aselajikoulutuksen jälkeen palveltava joukoissa kunnes heidät on ylennetty kapteeneiksi.

Yleensä ne, jotka suorittavat upseeritutkinnon siviiliyliopistoissa, ylennetään automaattisesti kapteeneiksi saman ajan kuluttua kuin Saint-Gyr-yliopisto-linjalta tulevat upseerit.

Sotatieteen kandidaatin arvo annetaan niille, jotka läpäisevät kolmen vuoden opinnot Sotayliopistossa. Aliluutnantit, jotka pääsevät Saint-Cyr'in Sota-akatemiasta ja seuraavat tätä linjaa, lähetetään Sotayliopistoon toisen tai kolmannen vuotensa aikana, ja siellä he jatkavat opintojaan oppiarvoa varten.

Opetusohjelmaan kuuluu sotatiedettä, yleistä fysiikkaa ja sosiaalitiedettä, joita opiskellaan henkilökohtaisesti ja omintakeisista tutkimusaiheista neuvotellaan, ja ne jätetään tarkastettaviksi. Oppilaat pysyvät kosketuksessa sotilaselämään joukoissa tapahtuvien harjoitusten avulla sekä opinto- ja tutkimusmatkoilla sotilaallisiin laitoksiin.

Lisäksi on muita korkeamman sotilaskoulutuksen muotoja sotakorkeakoulun (École de Guerre) upseereja varten heidän valmistamiseksi komentajiksi; Korkeampien Sotatieteiden Keskus (Centre des Hautes Études Militaires), joka kouluttaa korkeampien arvoasteiden upseereja, sekä Kansallisen Puolustuksen Korkeampien Opintojen Instituutti (Institut des Hautes Études de Defense Nationale) korkeimpia komentajia ja siviilijohtohenkilöitä varten.

(jatkuu seuraavassa numerossa)

Oletteko muistaneet
suorittaa
jäsenmaksunne?

Uutispaloja

(Soldat und Technik 3 ja 4/1963)

ENEMMÄN OHJUKSIA, VAHEMMAN POMMIKONEITA

Lasketaan, että Yhdysvaltojen atomiasevarastoissa on noin 50 000 ydinkärkeä ja pommia eli riittävästi hävitysvoimaa tuhoamaan vastustajan. Tästä huolimatta USA:n puolustusmenot nousevat vuodesta vuoteen yhä korkeammiksi. Eräänä pääsyyinä tähän on se, että tämän hävitysvoiman perilletoimittamisvälineiden kohdalla on tapahtunut muutos. Nykyisin pelotusvoiman selkärangan muodostaa 1600 B 47-, B 52- ja B 58-tyyppistä pommikonetta. Vuoteen 1966 mennessä näistä on jäljellä ainoastaan 700 B 52- ja B 58-konetta. Nämäkin ovat silloin vain jäännös "aselajistaan". USA:n puolustusministeri McNamaran mielestä miehitetty pommittaja tulee vuoteen 1970 mennessä olemaan täysin vanhentunut. Pommikoneiden tilalle astuvat ohjukset, jotka laukaistaan joko maan alta tai vedenpinnan alapuolelta. Amerikkalaisten suunnitelma tähtääkin nykyisen ohjuskannan moninkertaistamiseen seuraavien kolmen vuoden aikana. Nykyisten 344 Polaris- ja pitkänmatkan ohjuksen sijasta tulee USA:lla v 1966 mennessä olemaan ainakin 1600 laukaisuvalmista ydinkärjellä varustettua ohjusta.

MUSKRAT — UUSI PYÖRÄAJONEUVO

USA:n kehittämän uuden pyörillä kulkevan ajoneuvon tuloksena on valmistunut Muskrat-ajoneuvo, joka painaa 0.75 tn, pystyy uimaan ja on erittäin maastokelpoinen. Sen kori on täysin avoin, jokainen neljästä pyörästä vetää ja pyörien kiinnitys runkoon on erillinen. Ajoneuvon runko on valmistettu alumiinisekoituksesta ja kevyen omapainonsa vuoksi omaa se vedessä hyvän kulukelpoisuuden. Muskrat "ajoneuvooperaatioon" kuuluu myöskin 1.25 tn painoinen XM-561 ajoneuvo, joka pystyy kuljettajan ohella kuljettamaan 10 sotilasta. XM-561 on tarkoitettu lähinnä Little John-raketinheitimen ja uuden 105 mm:n kenttähaupitsin XM-102 vetäjäksi. Ajoneuvoa voidaan käyttää myöskin radio-, mittaus- tai tulentohtoryhmän ajoneuvona. Menestyksellisesti on kokeiltu ajoneuvon käyttöä myös kenttäkaapeliin laskemisessa.

LENTOEMANTIA ENGLANNIN ILMAVOIMILLE

Vast'ikään on kymmenen naisten apujärjestöön kuuluvaa naista hyväksytty Englannin ilmavoimien lentävään henkilökuntaan. Heidän tehtäviinsä kuuluu huolehtia lentomatkustajista RAF:n kuljetuslaitteissa. Tähän asti ovat ilmavoimien naispuoliset sotilaat saaneet toimia ainoastaan maan kamaralla.

"Subroc" on nimeltään uusi amerikkalaisen Good-year'in kehittämä vedenalainen ohjus, joka on tarkoitettu aseeksi sukellusveneitä vastaan. Kyseessä on torpedo-ohjus, joka voidaan laukaista tavallisen sukellusveneeseen torpedoputkesta. Laukauksen jälkeen ohjus suuntautuu vedenpintaan, läpäisee sen ja välittömästi tämän jälkeen rakettimoottori saattaa sen ballistiselle lentoradalleen. Tarkoin edeltä käsin lasketulla kohdalla ohjus kääntyy kohti vedenpintaa, sukeltaa ja paikanmääritys- sekä ohjauksen avulla suuntautuu kohteeseensa. Tämän uuden aseiden toimintasäde lienee 40—80 km. Ohjuksessa voidaan käyttää myöskin taktillista luokkaa olevaa ydinkärkeä. Subroc on tällä hetkellä vielä kokeiluvaiheessa, mutta voidaan olettaa, että se vielä tänä vuonna otetaan käyttöön. Uusimmat atomisukellusveneet varustetaan tällä aseella, jolloin niistä tulee vaarallisia vastustajia vihollisen sukellusveneille.

HAWKER P 1127

Farnboroughissa syksyllä 1962 suosiota saavutaneella yksipaikkaisella Hawker P 1127-rynnäkö- ja tiedustelukoneella on suoritettu hyvin tuloksia kokeiluja englantilaisella lentotukialuksella. Kuten muistetaan, kone pystyy nousemaan pystysuoraan ilmaan ja samoin laskeutumaan suoraan alas. Kokeilussa osoitettiin selvästi, että tällainen VTOL-kone pystyy myöskin selviytymään lentotukialukselta suoritettavista tehtävistä. Neljä Bristol-Siddeley-Pegasus suihkumoottoria suunnataan koneen startatessa suoraan alaspäin, jolloin niiden työntövoima käytetään kokonaan koneen nostovoimaksi ilmaan. Koneen lähtiessä liikkeelle vaakalento käännetään suihkut hitaasti taaksepäin, jolloin ne antavat koneelle tarpeellisen ja vaaditun nopeuden (n 1000 km/t). Koneen laskeutuminen tapahtuu samalla tavoin, mutta suihkumoottorit suunnataan vain päinvastaisessa järjestyksessä.

ITALIAN LAIVASTOA RAKENNETAAN

Joulukuun lopulla 1962 laskettiin vesille Castellamaressa sodan jälkeen suurin italialainen sota-alus. Sotalaiva on "Caio Duilio"-niminen risteilijä uppoumaltaan 6 000 tn ja pystyy se kehittämään 30 solmun nopeuden. Laivan aseistuksena tulee olemaan amerikkalaiset "Terrier"-ohjuksia sekä 8 kpl 76 mm it-tykkiä ja erilaisia sukellusveneiden torjunta-aseita. Peräkannella on tilaa kolmelle suurelle sukellusveneiden torjuntaan käytettävälle helikopterille. Samaan luokkaan kuuluva toinenkin alus on par'aikaa telakalla rakenteilla ja lupa kolmannenkin laivan rakentamiseen on annettu.

Sotilashuumoria

LYHYT SELITYS

Ev Lyytisen ollessa talvisodan aikana RT 2:n komentajana Viipurissa tuli rykmenttiin tilihuumaus puolustusministeriöstä. Siinä vaadittiin tarkempia perusteluja kahden kirjoituskoneen oston johdosta. Nämä oli ostettu komentajan määräyksestä kiireellisen tarpeen vuoksi sodan alettua ja tiedustelematta ylemmistä portaista, voitaisiinko sieltä käsin tarve tyydyttää.

Komentaja käski talouspäällikköä tuomaan eteensä toisen koneista, jolla naputti selityksen: "Ostin kun tarvitsin".

LAATUPOIKIA

Nikke Pärmi toimi Jatkosodan aikana III luokan työpalvelusvelvollisista kootun tst-osaston päällikkönä. Osaston suoritukset miesten maineesta ja entisyydestä huolimatta ("linnan kundeja") olivat kiitettäviä. Siihen moni olla mielityössään poliisin olematta aina niskassa kuten rauhan aikana. Esimies lausui sitten kerran Pärmielle tunnustuksen sanoja, jolloin tämä vaatimattomasti totesi: "Laaduhan se on radgaiseva, ei lugumäärä".

NORDSTRÖM
VARUSTAMOT

LOVIISA

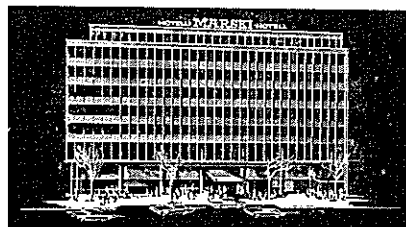
Sisällysluettelo

	Sivu
Kadettikunnan toimintasuunnitelma v 1963	4
Rukousakti Kadettikunnan vuosikokouksessa 23. 3. 1963	5
Kenraaliluutnantti O V Huhtala Kadettikunnan kunniajäseneksi	6
Everstiluutnantti M Santavuori: Eräästä vänrikistä	6
Lakit tri Tauno Suontausta: Suomen puolueettomuus	8
Eversti Niilo Riuttala: Totaalisesta maanpuolustuksesta	12
Kautio Kavas: Länsimaisia käsityksiä komentajalle asetettavista vaatimuksista ja koulutuksesta	17
Eversti P-J Gummerus: Meidän aikaan	20
Kadettikunnan vuosikokous v 1963	23
Kadettipalsta	26
Kapteeni Heikki Pohjanpää: Suomen Kadettikoulun vaiheita 1819—1903	28
Kadettikurssien kuulumisia	33
Pöytäkirja Kadettikunnan vuosikokouksesta	35
Uutispaloja ja sotilashuumoria	40

KAADERIN TIE KÄY MARSKIIN

Viihtyisä kohtaamispaikka
pääkaupungin keskustassa.

- 2 BAARIA
- RAVINTOLA
- KABINETTEJA
- GRILLI

HOTELLI MARSKI

Mannerheimintie 10
puh. 64 17 17

KYLKIRAUTA

Kadettikunta ry:n järjestölehti

N:o 59

Päätoimittaja: evl E Korpikoski, PEjärj-os,
puh 625801/2231

Toimituskunta:

evl E Korpikoski (phj), maj: P Ojanperä (siht),
J Valtanen, N Lappalainen, kapt A Pajunen
ja maist U Ryönänkoski

Toimitussihteeri: maj R Ahonen, Pää-
esikunta, puh 625801/2445

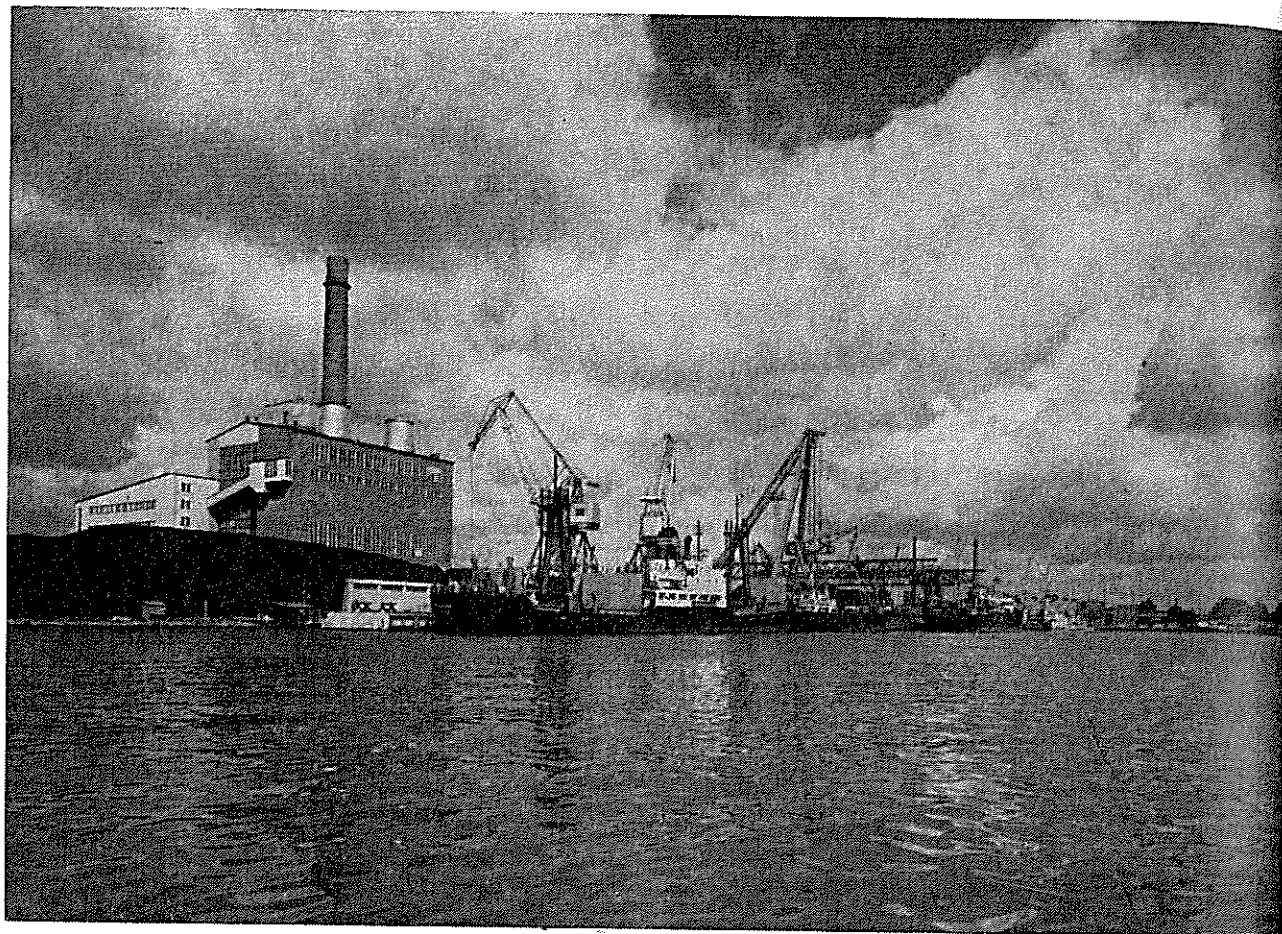
Ilmoitukset: ltn V Levomäki, Sturenk.
9 B 38, puh 714148

Taloudenhoito ja ilmoitusaineisto:
rouva Irja Wonkka, Liisank 1, Helsinki,
12681/333

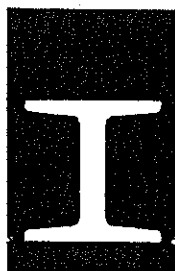
Kuvalaajat: Helander-Kliché, Helsinki,
puh 32042

Osoitteen muutokset: Kadettikunnan toimisto,
Fredrikink 16 A, 625801/2177 tai 57384

POSTISHIRTOTILI 30 909

Hanasaaren hiililaituri, rakennettu vv. 1960—61

INSINÖÖRITYÖ OY

Tapiontori - Tapiola - vaihde 461961
Kampink. 8 C - Helsinki - 644095

- **Pääurakoitsija**
- **Suunnittelemme ja rakennamme**
  - Teollisuusrakennuksia
  - Vesirakennustöitä
  - Vesihuoltotöitä
  - Kaukolämmitysverkostoja